

NA TÉMA **BÍLÁ KNIHA O OBRANĚ ČESKÉ REPUBLIKY**

DNY NATO V OSTRAVĚ

**BYLI JSME V KYJEVĚ NA
OSLAVÁCH DNE VÍTĚZSTVÍ**

PAINTBALL CZECH ARMY CUP

SVAZ DŮSTOJNÍKŮ A PRAPORČÍKŮ ARMÁDY ČESKÉ REPUBLIKY NABÍZÍ:

Objednávky zasílejte na
SvazDaP AČR, o.s.
Křižíkova 12, 186 00 Praha 8
nebo na info@svazdap.cz

čepice 140,- Kč

tričko 160,- Kč

nášivka (barevná)
100,- Kč

nášivka (maskáčová)
80,- Kč

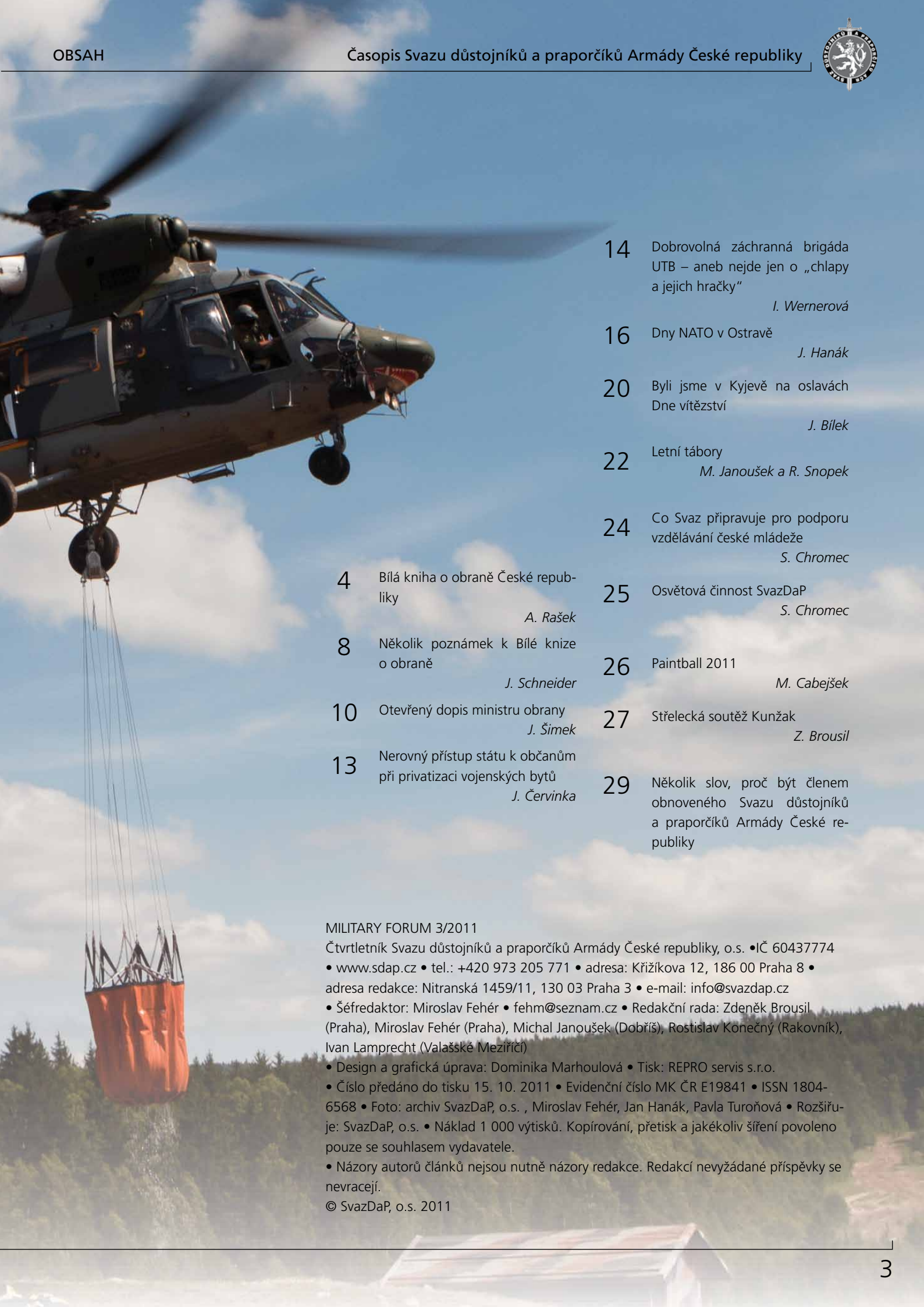
odznak 50,- Kč

plaketa 300,- Kč

kalendář 299,- Kč

4	Bílá kniha o obraně České republiky
<i>A. Rašek</i>	14	Dobrovolná záchranná brigáda UTB – aneb nejde jen o „chlapy a jejich hračky“
<i>I. Wernerová</i>
8	Několik poznámek k Bílé knize o obraně
<i>J. Schneider</i>	16	Dny NATO v Ostravě
<i>J. Hanák</i>
10	Otevřený dopis ministru obrany
<i>J. Šimek</i>	20	Byli jsme v Kyjevě na oslavách Dne vítězství
<i>J. Bílek</i>
13	Nerovný přístup státu k občanům při privatizaci vojenských bytů
<i>J. Červinka</i>	22	Letní tábory
<i>M. Janoušek a R. Snopek</i>
		24	Co Svaz připravuje pro podporu vzdělávání české mládeže
<i>S. Chromec</i>
		25	Osvětová činnost SvazDaP
<i>S. Chromec</i>
		26	Paintball 2011
<i>M. Cabejšek</i>
		27	Střelecká soutěž Kunžak
<i>Z. Brousil</i>
		29	Několik slov, proč být členem obnoveného Svazu důstojníků a praporčíků Armády České republiky

MILITARY FORUM 3/2011

Čtvrtletník Svazu důstojníků a praporčíků Armády České republiky, o.s. • IČ 60437774

• www.sdap.cz • tel.: +420 973 205 771 • adresa: Křižíkova 12, 186 00 Praha 8 •

adresa redakce: Nitranská 1459/11, 130 03 Praha 3 • e-mail: info@svazdap.cz

• Šéfredaktor: Miroslav Fehér • feh@seznam.cz • Redakční rada: Zdeněk Brousil (Praha), Miroslav Fehér (Praha), Michal Janoušek (Dobříš), Rostislav Konečný (Rakovník), Ivan Lamprecht (Valašské Meziříčí)

• Design a grafická úprava: Dominika Marhoulová • Tisk: REPRO servis s.r.o.

• Číslo předáno do tisku 15. 10. 2011 • Evidenční číslo MK ČR E19841 • ISSN 1804-6568 • Foto: archiv SvazDaP, o.s., Miroslav Fehér, Jan Hanák, Pavla Turoňová • Rozšiřuje: SvazDaP, o.s. • Náklad 1 000 výtisků. Kopírování, přetisk a jakékoliv šíření povoleno pouze se souhlasem vydavatele.

• Názory autorů článků nejsou nutně názory redakce. Redakci nevyžádané příspěvky se nevracejí.

© SvazDaP, o.s. 2011

BÍLÁ KNIHA O OBRANĚ ČESKÉ REPUBLIKY

Na začátku bylo znepokojení, že bychom se mohli stát jedním ze slabých článků Severoatlantické aliance. A tudíž potřeba zamyslet se nad tím, jak se mohlo stát, že armádě jde o přežití. Patnáctičlenné jádro se stovkou spolupracovníků, mezi nimiž docházelo ke střetu vojenského a civilního pohledu, se o to v Bílé knize o obraně České republiky pokusilo. Aniž by přitom autorům šlo jen o to vymoci pro resort rozvojový nebo alespoň jakýsi zachovný vojenský rozpočet, i když jistě také. Ale ne zase tak podbízivě, když text nabízí zbavit se i proti vůli mnoha oponentů a vojáků údajně zbytných vojenských schopností. A navíc v atmosféře, kdy iniciátor díla a ministr obrany byl ve stavu ohrožení, jakkoli si zajistil, že tento záměr byl ve vládním prohlášení Nečasovy koalice.

Metodologické problémy

Ve zmíněném vládním prohlášení je uvedeno: „V návaznosti na schválení nové Strategické koncepce Severoatlantické aliance hlavami států a vlád na summitu v Lisabonu na podzim tohoto roku a s ohledem na celkový vývoj mezinárodního prostředí bude vláda novelizovat Bezpečnostní strategii ČR. MO zároveň vypracuje Bílou knihu, která se stane podkladem pro přípravu nové Obranné strategie ČR navazující na Bezpečnostní strategii ČR.“

Jenže v kapitole Zahraniční politika je, že vznikne nová Bezpečnostní strategie ČR, což signalizuje první metodologický problém. Byl rozhodnut v herní strategii „vyšší bere“, tzn. text je pouze novelizován. Druhým metodologickým problémem je, že Bílá kniha má být podkladem pro Obrannou strategii, ne tady jako nová koncepce výstavby ozbrojených sil. Postupovalo se tedy zatím jinak, o Bílé knize jako podkladu pro Obrannou strategii ČR se již oficiálně nemluví. Z tohoto důvodu se někteří bezpečnostní a vojensští experti od přijatého postupu v roz-

poru s vládním prohlášením distancují. Podle nich je také na dokumentu větší chybou to, že se k řadě věcí nevyjadřuje, než zjevné chyby, či vnitřní rozpory; chyby lze napravit, ale bílá místa vytvářejí prostor pro subjektivismus, partikularismus a lokálpatriotismus. Přitom Bílá kniha s vývojovou perspektivou na příštích deset let by měla získat podporu i opozice. Předpokládá proto, že po pěti letech by mělo dojít k její kritické revizi.

Ať už půjde vzhledem k disponibilním finančním prostředkům o jakýkoli zvolený model, měl by reagovat na bezpečnostní hrozby a z nich vyplývající rizika a být funkční.

Je tedy zcela legitimní, zda za této situace by nebylo lepší vrátit se k původnímu záměru vládního prohlášení, tj. chápat Bílou knihu jako analytický dokument s návrhy určitých opatření pro následné vypracování Obranné strategie České republiky.

Tím by se také zvýšila autorita Bezpečnostní strategie ČR při tvorbě podobných dokumentů nižší míry obecnosti. Za zamýšlení také stojí námět některých bez-

pečnostních a vojenských expertů, zda nepožadovat od vedení Severoatlantické aliance přesnější vize o podobě transatlantické obrany včetně podoby národních armád v rámci koalice.

Třetím metodologickým problémem je, že Bílá kniha byla zpracována, projednána Bezpečnostní radou státu a v příslušných parlamentních výborech a schválena vládou dříve než Bezpečnostní strategie ČR, která je obecnější, svým způsobem by Bílá kniha z ní měla vycházet.

Sebezáchova je nákladná

Překlenout a přežít ne vždy racionálně domyšlené rozpočtové úspory při absenci souběžného hledání adekvátních zdrojů a přitom zároveň zajistit obranyschopnost republiky při splnění mezinárodních závazků a v pudu sebezáchovy zachránit podstatné s možností budoucího rozvoje znamená vždy něco podstatného obětovat. Je přitom vždy problémem, zda nebylo obětováno příliš mnoho, či něco až příliš cenného.

Takový záměr se pro autory stává i zadáním pro komplexní projektové či programové řízení s využitím metodiky řízení pomocí cílů. Což je ctižádost, o kterou se zatím žádný z našich vládních rezortů úspěšně nepokusil. Vyžaduje to vytvořit pružné organizační struktury a zajistit jejich vazby s liniově štábní strukturou, aby za pomoci odpovídajícího motivačního programu bylo dosaženo synergického efektu.

Neméně vážným problémem je nejen získat pro tento projekt představitele koalice, ale i občanskou veřejnost a opozici, u nichž převládá nedůvěra k tomu, jakým způsobem rezort obrany zacházel se svěřenými finančními prostředky a po zveřejněných a nedořešených kauzách nemají záruky, že se tak nebude stávat nadále,

jako tomu bylo např. při nedomyšlené stavbě v Ústřední vojenské nemocnici.

Konkrétně řečeno, zda si analýzou zjištěnou malou konkurenceschopnost při náboru nových adeptů pro službu profesionálních vojáků na trhu práce, identifikovaný a vyčíslený devadesátimiliardový deficit a omezené možnosti budoucího rozvoje nezavinil rezort nekompetentním řízením a korupcí především sám, jak autoři i zčásti přiznávají. A tedy zda po získání adekvátních finančních prostředků se v této praxi, při stále nedostatečné legislativě, personálním výběru a zvláště civilní kontrole, dojde k zásadní nápravě po přijetí zákona o zakázkách, zda nebude obrana v podobných krocích pokračovat. A to navzdor tomu, že autoři přiznali absenci účinných nástrojů k řízení rezortu, odmítají tolerovat špatné hospodaření, pokračovat v plošném zmenšování ozbrojených sil, zbavit se duplicit i triplicit v organizační struktuře, udržovat nadměrnou administrativu včetně systému velení a řízení ozbrojených sil na úkor výkonných částí a dotovat činnosti a infrastrukturu, které přímo nesouvisí se základním posláním rezortu.

Jenže kolikrát jsme již tuto kritiku a sliby k nápravě od mnoha ministrů slyšeli a početní stavy ministerstva se vážněji nesnižovaly nebo jen zdánlivě převedením pracovníků do tzv. podvėsů, přičemž některé odbory jsou až zjevně předimenzovány, pracují byrokraticky, bez přesvědčivého efektu a dokonce své úkoly neplní; nemluvě o jednotlivcích a skupinách náchylných ke korupci, jak to prokázaly trestní kauzy.

Poté se mnohdy stává, že podstatná část fondu pracovní doby není věnována řešení věcných problémů, ale vnitřních konfliktů, sporů a interpersonálních vazeb. Přitom je patrné, že některé tyto negativní jevy vnesli do resortu a do armády civilisté, kteří měli být zárukou demokratické kontroly a řízení ozbrojených sil včetně racionalizace práce.

Překonání těchto deviací může dosáhnout jen zcela kompetentní a nezkompromitované vedení resortu, které si podobné složení personálně zajistí i na nižších stupních řízení a velení. Faktem je, že se to bohužel dlouhá léta nedařilo.

Co chce armáda obětovat

Kladně lze ocenit, že Bílá kniha předpokládá pro ochranu vzdušného prostoru České republiky zachovat taktické nadzvukové letectvo, tzn. gripeny. I když existují i jiné názory, obnovit jej, zejména získat kvalifikované kádry by po jeho zrušení bylo velmi těžké a určitě nákladné; lze se setkat s názory, že je to vyloučené. Premiér Petr Nečas rigorózně požaduje, aby se o gripenech, event. jiném nadzvukovém letectvu rozhodlo až poté, kdy budou vyšetřeny korupční kauzy spojené s jejich pronájmem. Jednal o tom dokonce i s britským premiérem Davidem Cameronem, který přislíbil pomoc při vyšetřování. Diskutovaným problémem na druhé straně je zachování podzvukového letectva, i když paradoxně nic jiného nezbyvalo, chyba byla v jeho ne dost racionálně promyšleném pořízení a neschopnosti alespoň zajistit prodej přebytečných letadel, když se ukázalo, že jich tolik zdaleka nepotřebujeme. Předpokládá se využít L-159 pro podporu pozemních sil a zapojení do spojeneckých operací, ale veřejnosti o takových aktivitách či přípravě na ně není nic známo; navíc se objevila informace o jeho možném použití v libyjské operaci, ale byla odmítnuta pro nekompatibilitu v komunikaci a výzbroji. Představa, že by tato letadla byla využitelná jako ve druhé světové válce na široké frontě patří nyní již do říše science-fiction. Takže jejich provoz lze odůvodnit pouze pro výcvikové účely, což i někteří autoři přiznávají, i když se to v Bílé knize explicitně neobjevuje.

Bezpečnostně může být pro veřejnost citlivé rozhodnutí dále nerozvíjet schopnost vlastní protiletadlové raketové obrany založené na kompletu 2K12 KUB, jehož životnost brzy skončí. Toto řešení podle autorů koresponduje s doporučením NATO, které v současnosti vytváří teritoriální protiraketovou obranu. Schopnost protiletadlové obrany krátkého dosahu (Short Range Air Defense, SHORAD) určené k ochraně nasazených jednotek bude zachována a rozvíjena. Protivzdušná a protiraketová obrana jsou v popřední alianční pozornosti, jak o tom ostatně hovořila při své návštěvě na přelomu června a července 2011 na pražské konferenci ke stému výročí narození amerického prezidenta

Ronalda Reagana bývalá americká ministryně zahraničních věcí Condoleezza Riceová.

Stejně tak je ve srovnání s L-159 diskusní vyřadit z užívání bojové vrtulníky Mi-24/35 pro nízkou balistickou ochranu, zastaralou avioniku a interoperabilní komunikaci podle norem NATO. Tzn. i dále do této schopnosti neinvestovat.

Novější vrtulníky Mi-35 se mají co nejdříve odprodat a soustředit se na schopnosti dopravního vrtulníkového letectva využitelného nejenom v rámci kolektivní obrany NATO, ale i pro potřeby integrovaného záchranného systému; to bude sice občanskou veřejností přijato kladně, ale je otázkou, jak dalece je to funkční z vojenského hlediska.

Co je největším překvapením, je neinvestovat do dalšího rozvoje mobilních pasivních sledovacích systémů, kterými jsme kdysi jako s naší chloubou udělali díru do světa a Američanům zkomplikovali provoz tzv. neviditelných letadel typu stealth. Armáda se chce soustředit na obnovu a rozvoj systémů stacionárních a mobilních radiolokátorů, které mají přímou vazbu na integrovaný systém protivzdušné obrany NATO (NATINADS). Už mj. proto, jako v případě protiletadlové obrany, že veřejnost není dostatečně informována o záměrech Severoatlantické aliance v našem geopolitickém prostoru. Chybějí také veřejně přístupné informace, že tento systém zastaral a modernizace nepokračuje. V souvislosti s tím se dal očekávat i odpor proti zrušení nejméně jedné ze čtyř taktických leteckých základen (Přerov, event. Čáslav), protože NATO ve svém pravidelném hodnocení doporučuje soustředit vzdušné síly na dvě taktická letiště. Znamenalo by to nakonec mít kromě kbelského a čáslavského letiště, které se mezi taktické letecké základny nepočítají, jen dvě letecké základny.

Spoléhání se na Alianci sice svědčí o tak potřebném prohlubování komplexnosti obrany severoatlantického prostoru, ale stále není spojeno s aktivnějším přesvědčováním občanské veřejnosti, která má zatím nepříliš dobré zkušenosti z aliančních svazků a spoléhat jen na fakt, že jde o kvalitativně jiné společenství je sice pravdivé, ale českými občany zatím ne

zcela doceněné, jak ukazují i sociologické výzkumy. Nepřilíš přesvědčivá angažovanost Severoatlantické aliance v Libyi z iniciativy francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho a britského premiéra Davida Camerona k tomu moc zdařile nepřispěla. Tím spíš je vzhledem k našim změnám ve vojenských schopnostech nutné zachovat a rozvíjet schopnost operační přípravy území pro přijetí spojeneckých posil (Host Nation Support, HNS), zvyšovat interoperabilitu, nasaditelnost a udržitelnost sil podle standardů NATO a zajistit kybernetickou obranu. K tomu je i nutné rozvíjet konkrétní projekty a schopnosti v aliančním integrovaném informačním prostředí (Network Enabled Capability, NEC), budovat integrovaný systém vojenského zpravodajství, sledování, průzkumu, zaměřování a ničení cílů a dokončení projektu Voják 21. století.

Některá opatření mají technickou povahu, např. vzhledem k parametrům provozovat BVP-2 do konce jejich životního cyklu (2018–2020) a odstavovat z provozu pásová bojová vozidla pěchoty (BVP).

Kriticky narazil námět ponechat schopnost tankového praporu s T-72CZ do konce jeho životnosti, v mezidobí zvážit účelnost jejího dalšího rozvoje a nepoužívání uskladněné tanky T-72co nejdříve odprodat, což se však jeví jako záměr racionální. V řadě případů není důvod zbavovat se zbraňových systémů, pokud jsou provozuschopná a nezmizel důvod jejich eventuálního nasazení.

Nezbývá také nalézt do poloviny roku 2012 využití pro Centrum biologické ochrany Těchonín, které by ministerstvo obrany chtělo užívat společně s dalšími ministerstvy a organizacemi bezpečnost-

ního systému ČR, nebo v rámci mezinárodní spolupráce, což ovšem ve složité rozpočtové situaci nebude tak jednoduché. Ale ještě složitější by bylo po propagaci tohoto moderního centra, které stálo kolem miliardy korun, jeho provoz zastavit. Rezort by měl udělat vše pro to, aby pro zachování tohoto centra získal alianční podporu.

Jak jinak při razanci navrhovaných opatření museli autoři Bílé knihy počítat s tím, že budou, ani ne tak vlastní vinou, v ohnisku probíhající diskuse. Tak se také stalo, ale nedá se tvrdit, že by autoři při obhajobě své práce neobstáli.

Nový moderní prvek v řízení

Autoři Bílé knihy chtějí v obranném plánování vyloučit metodu řízení podle cílů. Cíle chtějí formulovat tak, aby bylo možné objektivně hodnotit jejich věcné plnění ve vazbě na přidělené finanční prostředky. K tomu je vytvářena jednotná a závazná soustava cílů, která má koordinovat a integrovat obranné plánování s ostatními plánovacími a návaznými procesy, včetně rozpočtování. Úzce tak má být propojeno plánování věcné a finanční. V Bílé knize uvedená soustava cílů prvního stupně spíše identifikuje funkce Ministerstva obrany. Autoři slibují, že cíle budou vypracovány do prakticky realizovatelné úrovně. Náznak je patrný v kapitole o realizaci Bílé knihy, která reálné a kontrolovatelné cíle obsahuje. Tím je dokument doveden do praxeologické, racionalizační a socio-technické podoby.

Otevřeně je třeba uvést, že přes jisté projevované úsilí se žádnému vládnímu rezortu programové řízení a řízení pomocí cílů nepodařilo zavést. Vyžaduje totiž kromě

precizace cílů doplnit dosud převážně lini-ově štábní organizaci pružnými organizačními strukturami týmového typu a vytvořit tak tzv. maticovou organizační strukturu, která může přinést požadovaný synergický efekt. Je ovšem možné, že autoři chtějí realizaci cílů svěřit existujícím organizačním článkům. Ale i tak to předpokládá zároveň nově stanovit rozhodovací, poradní, metodické, kontrolní, personální, resp. i jiné pravomoci a stanovit práva a povinnosti v toku informací všech subjektů v této struktuře. Programové řízení a řízení pomocí cílů vyžaduje vytvořit zároveň motivační program a logicky o nové režimy řízení. Podle zkušeností i z firem lze předpokládat k zavedení takového nového způsobu řízení výrazný odpor, a to zcela ze zjevného důvodu: takové řízení zcela jasně prokáže, kdo má opravdu řídicí realizační schopnosti a vůli zadaný cíl optimálně splnit co nejdříve, s co nejmenším vynaložením finančních a materiálových prostředků i lidských zdrojů.

Autoři Bílé knihy by se měli vrátit k některým konkrétním, ale z hlediska teorie organizace a řízení problematickým návrhům, jako je např. podřízení jedné části Vojenské policie ministru obrany a druhé části náčelníkovi generálního štábu.

Kompetentní a motivovaní lidé

Tak se jmenuje část Bílé knihy, která je v textu z hlediska existence armády rozhodující. Nejen pro zajištění obrany země, modernizaci ozbrojených sil a zavedení programového řízení, nejen vzhledem k obecné prioritizaci lidského činitele nebo lidských zdrojů, ale i z hlediska válečných zkušeností, poválečného rozvoje i rozvoje

obecně humanitního.

Němci za druhé světové války způsobili Rudé armádě zvláště zpočátku až patnáctinásobně vyšší ztráty vojáků proto, že si nedecimovali velitelský sbor a měli ve funkcích velitelů družstev, čet a rot vojáky se zkušenostmi z první světové války, kdežto sovětská armáda mladé devatenáctileté absolventy vojenských učilišť, kteří tyto zkušenosti pochopitelně postrádali.

Po druhé světové válce Němci dosáhli tzv. hospodářského zázraku s přispěním Marshallova plánu, demilitarizace a později pomocí zahraničních dělníků hlavně díky tomu, že ministr válečného hospodářství Albert Speer přesvědčil Adolfa Hitlera, aby nepovolával do armády kvalifikované dělníky, což podstatně přispělo k poválečnému dynamickému rozvoji ekonomiky. Konečně také Ameriku udělalo Amerikou, že mezi evropskými emigranty převládali kalvinisté, kteří byli známí svou pracovní výkonností.

Má-li tedy dostat něco prioritu, tak je to především nutnost zachovat optimální strukturu kvalifikovaných příslušníků armády a dosáhnout do budoucnosti řízeného personálního procesu, což je nejvýznamnější handicap polistopadové transformace armády.

Tehdy se zpočátku sice podařilo zabránit prověrkám velitelského sboru, jak je dokonce navrhovalo samotné tehdejší vedení ministerstva obrany, a nahradit je odbornými atestacemi, ale po rozpadu Československa a zrodu Armády České republiky za ministra obrany Antonína

Baudyše byly prověrky znovu provedeny, a přestože jich bylo prověřeno přes 97, tisíce vojáků z povolání odešlo raději dobrovolně, mělo již podobných praktik dost. Přitom odcházela lepší část, ti, kdo si věřili, že se v civilu uplatní.

Zachování a zkvalitňování personální struktury armády je tedy daleko důležitější než rozhodovací procesy o věčných problémech zachování a modernizace armády. Personální řízení musí zajistit jak optimální přijímání nových vojáků a pracovníků rezortu rovnoměrně ze všech věkových kohort, tak průběh jejich kariér a plánovaný odchod.

Především to znamená uplatnit se na trhu práce. Zatím vláda postupuje jinak. Těžko udržet nejzkušenější vojáky, když se jim jako státním zaměstnancům snižují platy, mají jim být zdaněny příplatky na ubytování i výsluhy. A to v situaci, kdy třetina z nich končí v příštích dvou letech služební závazky a zároveň mají nárok na výsluhu let. Hovoří se o tom, že o odchodu uvažuje čtyři tisíce vojáků.

Armáda proto na trhu práce ob stojí jen těžko. Zvláště proto, že ne vlastní vinou bude podezřívána, jak flagrantně porušuje sliby a závazky, kterými nové zájemce o profesionální službu lákala.

Vláda s programem rozpočtové odpovědnosti není jistě v lehké situaci. Když Ministerstvo financí připravuje rozpočtové škrtky, nemělo by sice ignorovat sociální dopady, ale nakonec se jimi netají. Nemělo by však přehlížet negativní dopady finanční. Také pokud jde o armádu, nebude situace jiná. Na možný odchod nejzkušenějších vojáků

společnost doplatí, obnova kvalifikační úrovně bude dražší než teď ušetříme.

Podle dokumentu Transformace resortu Ministerstva obrany České republiky z roku 2007 mělo být na konci roku 2010 dosaženo počtu 36 800 osob (26 200 vojáků, 8 800 občanských zaměstnanců a 1 800 čekatelů). Ve skutečnosti bylo k 1. lednu 2011 v působnosti Ministerstva obrany ČR 21 309 vojáků, 8 011 občanských zaměstnanců a 937 vojáků-čekatelů. Jedním z důvodů, proč není možné cílových stavů dosáhnout, je nedostatečný rozpočet. K tomu se ovšem budou v příštích letech přidávat i další faktory, například demografický.

Achillovou patou je financování

Redukce rozpočtu chápou autoři trochu ironicky „jako příspěvek Ministerstva obrany ke stabilizaci veřejných rozpočtů“. Jakékoli další snižování obranného rozpočtu však podle nich už není s ohledem na úkoly ozbrojených sil ČR udržitelné a bez rozpočtové stability také nelze racionálně plánovat.

Škrty sice přinášejí okamžité úspory pro státní rozpočet, ale násobně se promítají do zvyšování dlouhodobého vnitřního dluhu rezortu. Důsledkem je ohrožení schopnosti naplnit současné politicko-vojenské ambice a zajistit obranu země.

Autoři proto vyzývají současné politické elity, aby se zavázaly udržet dlouhodobé stability výdajů na obranu. Za deset uplynulých let se totiž vojenský rozpočet nevyvíjel zrovna nejšťastněji: zatímco roku 2001 byl ve výši 54 miliard Kč, tak v roce 2011 se vrátil na úroveň 44 miliard Kč, ovšem při inflaci, která za tu dobu činila 69 %.

Je nutno však uvést, že počet osob v resortu se za tuto dobu snížil ze 46 tisíc na 32 tisíc osob, tj. cca o polovinu, tj. na dvě třetiny původního stavu; ubylo zvláště občanských zaměstnanců, ale zčásti i vojáků. Zároveň je však nutno uvést, že stoupají náklady na mandatorní výdaje spojené s výsluhami.

Na základě ekonomické analýzy formuluje Bílá kniha do roku 2020 tři scénáře: rozvojový (rozpočet v uvedeném časovém horizontu cca 63 miliard Kč), stabilizační (cca 56 miliard Kč) a úpadkový (cca 48

miliard Kč). Vláda sice podle médií Bílou knihu schválila, ale na veřejnost se zatím nedostala informace o tom, pro jakou variantu se rozhodla, pokud se rozhodla vůbec. A je-li za současné politické situace schopna se o tak závažném tématu rozhodnout.

Spíše je nutné počítat s pesimistickým výhledem. A sice jako důsledek, že se Ministerstvu financí nedařilo vybírat daně v předpokládané výši. V polovině roku 2011 se operovalo se schodkem patnácti miliard korun. Deficit nejen může, ale s vysokou mírou pravděpodobnosti dopadne i na armádu. K tomu lze připočítat jako argument, že jsme stáhli vojenský kontingent z Kosova a ačkoli premiér Petr Nečas v souvislosti se stahováním třiceti tisíc amerických vojáků z Afghánistánu z Obamova rozhodnutí řekl, že pokud jde o setrvání našich vojáků, tak se nic nemění, ministr obrany Alexandr Vondra v červencových televizních Otázkách Václava Moravce mluvil o tom, že část se jich bude postupně vracet, do konce roku 2011.

Poznámky na okraj

Součástí Bílé knihy je i kapitola Tradice

ozbrojených sil České republiky. Nic proti jejímu obsahu, ale zadání mělo být formulováno jinak, v souladu s metodologií tvorby Bílé knihy, tj. jaké poučení skýtá historie našich ozbrojených sil pro tvorbu a realizaci podobných dokumentů. Není si možné také nepostesknout, že úsilí o budování polistopadových ozbrojených sil v masarykovském duchu a tradici se neseťkalo s příliš velkou politickou vstřícností, z celého snažení zůstaly do současnosti jenom Vojenské rozhledy.

Kapitola o strategickém prostředí je zpracována velmi dobře, ale je otázkou, zda by neměla být především v Bezpečnostní strategii ČR. Lze to ale pochopit, není to vinou autorů, protože oba dokumenty byly navzdor metodologickým zásadám zpracovávány souběžně a Bílá kniha de facto dokončena a schválena vládou dříve. Stejným dilematem bylo zpracovat Bílou knihu jako strategický dokument s výhledem do roku 2020 a zároveň jej poskytnout jako srozumitelný text pro širokou veřejnost. Možná bylo lepší mít verze dvě.

Bílou knihu o obraně ČR je nutné brát vážně. Zpracovala ji skupina expertů

ve složení, které by se těžko hledalo lepší. U nás bohužel převládá praxe, že zrodí-li se dobrá strategie, která by se měla respektovat a nejlepší z ní realizovat, tak se na ni raději rychle zapomene. Výraznému poklesu bojeschopnosti armády bychom měli zabránit, můžeme ji brzy potřebovat nejen pro zahraniční mise. Nebudeme-li se této problematice věnovat, tak je nutné počítat s důsledky toho, že každý ozbrojený sbor se může dostat na samé hranice, kdy již přestává mít smysl a naprosto ztrácí realizovat funkce, pro které byl zřízen. Toho bychom se měli varovat. Bílá kniha by rozhodně měla překonat myšlenku generálního tajemníka Rassmussena, proces přípravy koncepce je důležitější než obsah výsledného dokumentu, protože dominantní je realizace strategického záměru.

Text byl připraven v rámci projektu výzkumu, vývoje a inovací „Trendy, rizika a scénáře bezpečnostního vývoje ve světě, Evropě a ČR – dopady na bezpečnostní politiku a bezpečnostní systém ČR“ VG2012013009.

Antonín Rašek

NĚKOLIK POZNÁMEK K BÍLÉ KNIZE O OBRANĚ

Předesílám, že jde o poznámky převážně laické, učiněné s nadějí, že by se mohly trefit do nějakého skutečného problému, nebo ukázat tím směrem. Zčásti by tomu mohla napomoci i jistá a úmyslná nediplomatická, které by bylo záhodno zase hezky česky říkat hubatost. Nemám totiž v předmětném rezortu žádné akcie ani ambice, takže si to mohu dovolit. V pasáži týkající se zpravodajství jsem se však snažil, aby má podotknutí mohla být brána vážněji.

SEBEOPOCHOPENÍ

Bílá kniha je určena veřejnosti, a proto by bylo výhodou, kdyby začínala úvahou, která by vojenskou otázku zasadila do širšího společenského, ba dokonce civilizačního kontextu. Veřejnost – na někoho snad přesvědčivěji zapůsobí pojem „daňoví poplatníci“ – by jistě ráda viděla, jak vojáci chápou svoji roli v současném a nadcházejícím světě. Co kdyby tedy Bílá kniha začínala úvahami, reflektujícími historii i současnost, politiku i morálku?

Bílá kniha pojednává o hlavních funkcích, které mají plnit ozbrojené síly. Tyto hlavní funkce jsou nepochybně odvozeny ze sebezpočopení armády ve vazbě na prioritní rizika a hrozby. Proto je nesmírně důležité věnovat se metodice vzniku těchto priorit, protože chyba v samém počátku ne-

odvratně vede k mylnému zacílení vývoje ozbrojených sil, což jest počátek konce.

PRIORITY

Metodika a sám vznik těchto priorit musí být – ovšemže na základě odborných podkladů – dílem politickým, zcela v souladu s NGŠ Pickem, který cituje von Clausewitzův důraz na nadřazenost politického hlediska nad vojenským. Přitom je v sázce sama prestiž armády, která je v dnešní době přímo úměrná například i transparentnosti finančních toků v rezortu obrany. Proto ony priority nesmí vykazovat prvky manipulace s hrozbami a riziky ku zvýšení rezortního rozpočtu.

Noční můrou je přitom neúmyslně chybný bezpečnostní odhad a příprava na neexistující či marginální rizika! Tato nejdů-

ležitější a nejodpovědnější činnost musí proto projít i akademickou oponenturou! Sporných otázek je mnoho, a abych uvedl jeden palčivý problém za všechny: Je důstojným projevem suverénního státu podpora nezdůvodněných invazí, nebo jejich odmítnutí?

Součástí obranných priorit je ovšem pomoc obyvatelstvu, zasaženému v posledních letech stále častěji přírodními katastrofami. Z pohledu obyvatelstva by tedy absolutní prioritou naší armády měli být ženísti (s příslušnou leteckou podporou). Lékaři získávají zase naší armádě a státu respekt v zahraničí. To je – vzhledem k neinvazivnímu charakteru jejich činnosti – naprosto neocenitelná deviza! Třetím oborem v prioritní skupině by měli být průzkumníci.

EKONOMIKA

Bílá kniha by asi měla být diskursem o strategickém směřování obrany ve variantách ekonomického vývoje. Bude-li v rozpočtu tolik, můžete očekávat toto. Bude-li méně, můžete očekávat pouze ono. Atd.

Vynikající je nápad vrátit se k přímým nákupům bez prostředníků! Dvacet let sponzorování politických stran prostředníky zbrojních obchodů opravdu stačilo. Chce-li si armáda udržet jakousi prestiž, musí se povznést prestiž celého rezortu. Peníze na zajištění obrany nechť jsou opravdu plně používány na zajištění obrany. Ukáže se možná s překvapením (podobně jako ve školství a zdravotnictví), že jich je ze státního rozpočtu vynakládáno dost – nejsou-li rozkradeny cestou. Jinými slovy – zajišťování obranyschopnosti země se nesmí stát „nedotknutelnou záminkou“ k partajnímu obohacování. Těmto časům by chválabohu mělo být odzvoněno a mělo by být učiněno sdostatek opatření, aby se tyto temné časy nevrátily.

Akviziční proces musí být k tomu všemu ještě ostře hlídán vojenskými zpravodajci a policisty. Jsem totiž pamětníkem otřesného okamžiku, kdy bylo vojenským zpravodajcům zapovězeno zajímat se o akviziční procesy armády. Uvítal bych proto explicitní vyjádření o jejich působnosti i zde (už s myšlenkou na to, že sám takto deklarovaný úmysl má jisté profylaktické účinky – mimochodem, velmi laciné).

A ještě jedna úspora by mohla spočívat ve zrušení „vidličkových“ funkcí, které mohou v rezortu zastávat jak vojáci, tak civilisté (odpovídá tomu současná chvályhodná tendence zrušit výsluhy souběžně se státním platem!)

PRIVATIZACE OBRANY?!

Neodpustím si však poznámku k náčelníkem GŠ použitému pojmu „konzumace bezpečnosti“. Nelíbí se mi, protože míří ke komerční a konzumní bázi. Dobrá armáda je však – alespoň podle mého soudu – o něčem jiném. Nadto pojem vede směrem, který je globálním rizikem. Je jím privatizace obranných a bezpečnostních činností státu. Velký strašák, protože za ním stojí bohapustý byznys, podporovaný manipulací se strachem. Toto je skutečná tvář upadající euroatlantické civilizace, když dělá z vitálních záležitostí kšeft. Stačí pak několik reklamních triků na jeho povzbuzení, a lidé už nebudou vědět, čeho se bát. Společnost je tak na nejlepší cestě ztratit orientaci, vynakládat prostředky na neexistující hrozby – a pak, podobně jako organismus s rozhozenou imunitou – podlehnout poměrně banálnímu ohrožení.

ZPRAVODAJSTVÍ

Nechci přeceňovat úlohu zpravodajské branže. Ono to ale vlastně ani moc nejde. Budování zpravodajského systému v této zemi však bohužel často kopíruje onu „nekulturu“ obecné politiky. Proto asi není od věci opakovat jisté zásady, jichž by bylo dobře se držet.

Především zpravodajské složky, které odezírají ze rtů náčelníků, co by asi rádi slyšeli, jsou zadarmo drahé. Ba, co víc – jsou škodlivé. Existuje však způsob, jak dosáhnout pro stát alespoň trochu optimální personální obsazení zpravodajských služeb. Dokonce byl v této zemi jednou použit, když příslušný člen vlády zamýšlené

jmenování šéfa zpravodajské služby diskrétně konzultoval s opozicí. Řekl k tomu: „Snažíme se vytvořit takový zpravodajský systém, aby byl pro nás akceptovatelný, až budeme v opozici.“ Po změně vlády pak bývalá opozice nevyvíjela žádnou urputnou, politicky motivovanou snahu po okamžité personální změně na tomto postu.

Vojenské zpravodajství musí monitorovat akviziční procesy armády ve všech jejích fázích (včetně zahraničí!), neboť jeho zneužívání a všudypřítomná korupce, ale i jen prostá neefektivita, snižují obranyschopnost republiky (§272 tr.z.).

Vojenské zpravodajství nemůže integrovat rozvědnou a kontrarozvědnou činnost, to je nesmysl. Vojenské zpravodajství je jakýmsi hybridem, spojujícím – obrazně řečeno – agendu ministerstva zahraničí a ministerstva vnitra. Doporučení – oddělit, a bude se všem dýchat lépe. Ztratí se však jedna „supereditelská“ židle. Před vytvořením tohoto hybridu chodili na důležitá jednání dva lidé (šéf vojenské zpravodajské služby a šéf vojenského obranného zpravodajství). Po vytvoření tohoto hybridu však nechodil na důležitá jednání pouze superšéf vojenského zpravodajství, ale byl vždy doprovázen – jak jinak – ještě šéfem vojenské zpravodajské služby a šéfem vojenského obranného zpravodajství. Vojenské zpravodajství z principu nemůže poskytovat komplexní informace (7.10.1), protože by lezlo do zelí civilní rozvědky. Komplexní situační informaci však nepodá ani civilní rozvědka sama. Cílovým stavem, k němuž by měl podle mých zku-

šeností směřovat zpravodajský systém ČR, by měla být logicky jedna rozvědky a dvě rezortní kontrarozvědky (jako tomu je v Německu či v Portugalsku, kde měli odvalu zrekonstruovat zpravodajský systém podle potřeb doby).

Logické a správné a oceněné rozhodnutí bylo učiněno s 601. skupinou speciálních sil Generála Moravce, která má přejít pod NGŠ, kde jí to bude slušet mnohem lépe. Doslova jako válečnou kořist si odnesla odkaz na generála Františka Moravce. Jeho předválečná činnost však nespočívala v provádění „special operati-

ons“, ale v budování „intelligence“, což ho jednoznačně pojí se stávajícím zpravodajským útvarům. Kéž by ten neviditelný odkaz byl o to silnější.

APPENDIX

Zprostředkovaný stesk od profesionálního vojáka: výcvikové programy se příliš nezměnily od dob všeobecné branné povinnosti; podle jeho názoru by neměly být rok co rok stejné, ale měly by předpokládat, že voják všechno z předchozího výcvikového roku nezapomněl, a měly by tudíž být co do charakteristiky nikoliv kruhové,

ale jít po jakési spirále – ale, jak jsem řekl, je to poznámka zprostředkovaná.

A ještě jeden podnět: generální inspektor obrany?! Silná osobnost v takové funkci může být vedení rezortu nepříjemná, ale vpsledku nesmírně užitečná! (Už jen z hlediska doplnění kontrolního systému.) Generální inspektor pro záležitosti vojáků v případech jejich morálních dilemat: jeho role může znamenat záchyt před únikem informací do médií – avšak jeho pozice musí zajišťovat, že se také na oprávněné stížnosti bude skutečně reagovat.

Jan Schneider

OTEVŘENÝ DOPIS MINISTRU OBRANY

Pane ministře.

Když jsem se seznámil s Vaším projevem na mimořádném velitelském shromáždění dne 29.6.2011 publikovaným na www.army.cz, uvědomil jsem si, jak neuvěřitelný a propastný rozpor může být mezi Vašimi slovy a reálnou politikou Českého státu a Ministerstva obrany pod Vaším vedením. Jako dlouholetý bývalý voják, kterému stále záleží na zajištění obranyschopnosti našeho státu, a kterého se i v současné době dotýkají kroky Vašeho ministerstva, nemohu nereagovat na některá Vaše tvrzení a závěry.

Zpočátku hovoříte o Vaší Bílé knize, která se v současné době jeví jako zaklínadlo na všechny neduhy Ministerstva obrany a AČR. V této deklarujete jisté závěry a již nyní je téměř jisté, že v brzké době dojde k její porušování, neboť za vlády Vaší vládní koalice to ani jinak nemůže být. Pokud se naplní scénáře, které nyní navrhuje MF, budou všechny proklamace a závěry Bílé knihy k ničemu a to i za situace, kdy Bílou knihu schválila Vaše vláda. Sám říkáte, že je nutné si především říkat

pravdu, a to otevřeně. Bílá kniha ve svém úvodu konstatuje: „Během minulých deseti let se v důsledku nekonceptních škrtů v rozpočtu a z nich plynoucích odkladů investic a kvůli nesystémovým investicím a předraženým zakázkám nahromadil vnitřní dluh na výzbroji, technice, materiálu a nemovitě infrastruktury. V současnosti podle kvalifikovaného odhadu dosahuje 80 až 90 miliard Kč.“ Bílá kniha však nedává odpověď na to, kdo vnitřní dluh způsobil a proč. Řekněte prosím pravdu, otevřeně. Neboť ten kdo nepojmenuje chyby, které vedly k vnitřnímu dluhu MO, se jich v budoucnosti může dopustit opět. Byli to zejména Vaši spolustraníci a nebo členové Vašich koaličních partnerů, kteří léta decimovali MO a armádu a přivedli ji do, jak říkáte, krize důvěry. Myslíte si, že ti, kteří tuto krizi důvěry vytvořili, jí opět u veřejnosti a zaměstnanců MO zase obnoví??? Já si to rozhodně nemyslím a mohu Vás ujistit, že si to nemyslí většina vojáků a ostatních zaměstnanců MO. O bývalých vojácích ani nemluvě. MO se v minulosti potýkalo s desítkami finančních skandálů, za kterými stojí zejména představitelé ODS a KDUČSL (nyní TOP 09). V podstatě nebylo nic vyšetřeno,

nikdo nebyl potrestán, prostředky, které byly ukradeny jsou nenávratně ztraceny. Ke krizi důvěry a jejím příčinám by se tedy měl někdo přihlásit, když už tady je. Bez toho krizi důvěry nelze překonat. V dalším bodu konstatujete, že:

• „jde o zásadní snížení obranyschopnosti naší země a také jejího postavení v rámci Aliance;“ Jestliže jste Vy, jako vrcholný představitel orgánu státní správy, dospěl k přesvědčení, že k tomu došlo, měl jste zároveň podat podnět příslušnému Státnímu zastupitelství pro podezření ze zločinů Sabotáže podle § 314, nebo Vlastizrady podle § 309 trestního zákoníku, aby viníci byli postaveni před soud a náležitě potrestáni.

V jiné části projevu burcujete vojáky a zaměstnance armády: „Mnozí z vás si kládou otázku: proč bych měl ještě v armádě zůstat? Ten důvod je, že tato země vás stále potřebuje. Víím, že to některým může znít jako fráze. Jsou zapotřebí vaše znalosti a zkušenosti. Nesmíme to vzdát.“ Ono to jako fráze nezní, pane ministře, ona to fráze je. V minulosti jste hodil své lidi přes palubu a to tím, že jste jim snížil platy o 10%, bývalým vojákům výsluhové náležitosti o 15% a další restrikce připra-

ujete. Připustil jste to, aby vojákům poklesla průměrná mzda pod průměr mezd v podnikatelské sféře a nyní je burcujete, aby to nevzdávali?? Proč jste tedy vytvořil podmínky pro to, aby lidé z armády odcházeli?? Mohl jste si toto burcování ušetřit. Jak je chcete dále přesvědčovat, aby pro tento stát pracovali čestně, poctivě do roztrhání těla a pokud možno zdar-ma??

Dále uvádíte: „Na prvním místě je proto nutné zajistit stabilitu příjmů vojáků a zde vám mohu slíbit, že pro to udělám naprosto vše.“ Myslím, že jste pro to učinil vše, pane ministře, snížil jste jim platy o 10%, výsluhy a 15%. Chystáte další restrikce a danění jejich příjmů a mě jste ale přesvědčil, že děláte naprosto vše, ale pro destabilizaci jejich příjmů.

K přídatku na bydlení říkáte:

- „pokud by tedy nebylo nutné ze zdaněného přídatku na bydlení odvádět sociální a zdravotní pojištění, pak by každý voják přišel v průměru o 1500 korun. V takovém případě bychom vojákům s platem do 20 tisíc korun zdanění plně kompenzovali. Těm s platem nad 20 tisíc korun bude přídatek krácen, nicméně v řádu stokorun. Kompenzace by přišla přibližně na 300 milionů korun ročně.“

K věci příspěvku na bydlení se domnívám, že MO zapomnělo na to, proč byl tento příspěvek vlastně zaveden. Bylo to za ministra Tvrdíka, kdy byl ze zákona o vojácích odstraněn odstavec, který hovořil o povinnosti státu vojákům zajistit ubytování nebo byt. Zřízení tohoto příspěvku bylo pro MO levnější, než plnit tuto zákonnou povinnost a proto jej dostávají všichni vojáci z povolání bez rozdílu. Z Vašeho projevu vyplývá, že je překroucen obsah a přestává se přihlížet k důvodům jeho zavedení. Tak, že zde přemítáte jak to udělat, aby stát – MO nemuselo plnit své závazky vůči vojákům. Dnes hovoříte, že to možná zdaníte a že to nebudou dostávat všichni ve stejné výši apod. Je to takový plíživý proces vyvazování se z povinností státu vůči svým vojákům. To je jasný důkaz Vaší „férovosti“ o které mluvíte v jiné části svého projevu. Navíc v této věci připouštíte možnost poklesu příjmů vojáků, což je popřením toho, co konstatujete v předcházejícím odstavci, „že proto udě-

láte naprosto vše“, aby jim příjmy nepoklesly a aby toho nebylo málo, popíráte tím i závěry, které jste učinil v Bílé knize.

O případné kompenzaci vojákům s příjmem do 20tis chcete přídatek kompenzovat. To je od Vás hezké, ale tím diskriminujete vojáky s vyšším příjmem a obcházíte daňový zákon. Je nesmysl něco zdaňovat a zároveň to kompenzovat. Proč jste tedy vůbec připustil zdanění tohoto příjmu. Nyní si děláte zásluhu z toho, že to budete nějak kompenzovat?? To nedává smysl. Dále k tomu zdůrazňuji, že pokud se najdou peníze na kompenzaci přídatku na bydlení, jistě MO najde peníze na kompenzaci zdanění výsluhových náležitostí. To by bylo fér. Pokud je nenajdete, bude to jasná diskriminace této příjmové skupiny.

V oblasti výsluhových příspěvků říkáte:

- „zároveň chceme vyřešit i otázku souběhu pobírání výsluhového příspěvku a zaměstnání ve státní správě a samosprávě. Na jednu stranu nechceme přicházet o odborníky, ale je demotivující, když dva lidé – třeba i ve stejné kanceláři – dělají totéž a přitom mají radikálně odlišný příjem.“

Pane ministře, chtěl bych se Vás zeptat, pro koho by to mělo být „demotivující“? Pro toho, kdo výsluhu pobírá, nebo pro toho, kdo výsluhu nepobírá? Pro mě je demotivující to, že ten, kdo výsluhu nepobírá, fňuká, že jí nepobírá. Ten však v minulosti neuděl nic proto, aby výsluhu pobíral. Je to jen slepá závist. Onen závistivec však v minulosti nevyužil možnost volby. Mohl se přece přihlásit do armády, odsloužit zde bratru 20 – 25 let, mohl strpět omezení občanských práv, stěhování z posádky do posádky, vytrhávat rodinu z prostředí, kde byla zvyklá, manželku z práce, děti ze školy a od kamarádů, mohl nasazovat život v zahraničních misích a pak by neměl

důvod fňukat. Váš projev chápu jako útok na samu podstatu výsluhových náležitostí, o kterých v Bílé knize píšete, že mají náležet za „přesně stanovených podmínek po skončení služebního poměru“.

Z Vašeho projevu však vyplývá, že tyto přesně stanovené podmínky tak úplně přesné nejsou. Již jednou jste tyto přesně stanovené podmínky bezostyšně změnili jejich zdaněním. Proto jsem přesvědčen, že Vám nebude dělat problém je změnit vícekrát. Bývalí vojáci však splnili všechny zákonné podmínky pro vyplacení výsluhových náležitostí, kde není stanovena podmínka omezení možnosti pracovat ve státní správě a dokonce v samosprávě. Proč by měli za to trpět. Takže, kvůli pár fňukalům chystáte další diskriminaci bývalých vojáků na trhu práce, kteří v minulosti hájili zájmy státu bez bázně a hany?? Za prvé je to protiústavní, za druhé v rozporu se závěry Bílé knihy, za třetí to není vůči těmto lidem „fér“ a za čtvrté je to i pro sloužící vojáky skutečně demotivující. Chystáte se tedy opět potrestat bývalé vojáky za to, že splnili zákonem stanovené podmínky pro vyplacení výsluh?? Proč?? Protože se to někomu nelíbí a v minulosti nebyl schopen nebo ochoten plnit náročná kritéria výkonu služby?? Musíte se zeptat těch lidí, kteří takto fňukají, co udělali proto, aby výsluhu pobírali. Doporučte jim vstoupit do služebního poměru, do AČR, udělejte mezi nimi náborovou kampaň, vždyť stejně chystáte novou rekrutaci. S takovými lidmi bude radost pracovat a nebudete mít problém rekrutaci naplnit a jistě s přehledem splní všechny podmínky kladené na vojáky z povolání. Jsou to jistě fyzicky a morálně zakalení lidé, kteří skýtají záruku kvalitního výkonu služby po dlouhá léta. Již se těším na fronty před otevřenými rekrutačními středisky. Pokud však tito lidé spatřují jedinou motivaci ve vidině výsluhových náležitostí tak věřte, že mi je jich líto. Jenom tato jedna motivace pro dobrý výkon služby určitě nestačí. ...Řada bývalých vojáků z povolání nyní pracuje na pozicích ve státní správě nebo samosprávně na základě vyhraných konkurzů na obsazení těchto míst. A Vy dnes chystáte v podstatě opatření, které se dají nazvat „zákon o zákazu výkonu

povolání“ a z práce je vyhodíte?? Omezit zaměstnávání vojáků, kteří pobírají výsluhové náležitosti ve státní správě a samosprávě však lze učinit právně čistým způsobem a to tak, že při jejich přijímání do služebního poměru se tito smluvně zaváží, že pokud dosáhnou na výsluhové náležitosti po ukončení služebního poměru, nebudou ve státní správě nebo samosprávě pracovat. Nechte jim předem vybrat, zda-li za těchto podmínek s Vámi uzavřou služební poměr. Ať mají možnost se rozhodnout. To by byl „férový závazek“, jak sám říkáte. Pokud toto podpoříte radikálním navýšením výsluhových náležitostí, tak by to mohlo mít úspěch. Bývalým vojákům však možnost výběru nedáváte a tak je diskriminujete. Pokud však budete opět měnit podmínky pro vyplácení výsluhových náležitostí u vojáků, kteří služební poměr již ukončili, je to podle Vás „férový závazek“, který má být „dodržován oběma stranami“?? Chystáte se to sám porušit. Podraz jste udělal již jednou a to ve zdanění výsluh. Jak je vidět chystáte podraz další. A bude poslední?? Takové je tedy Vaše pojetí „férovosti závazku“ a dodržování podmínek smluvního vztahu.

V ostatních armádách NATO, jak jistě víte, vůči bývalým vojákům postupují zcela opačně a snaží se jim místa ve státní správě vyhledat bez omezení jejich výsluh. Pokud toto protiústavní opatření prosadíte, bude v tomto směru ČR opět rarita tak, jak se již stala ve věci zdaňování výsluh. Nebudu litovat sil ani prostředků k podání ústavní stížnosti. Jsem hrdý na to, že jsem měl možnost, být jen minimálně, přispět k tomu, že dnes leží dvě ústavní stížnosti u ústavního soudu a další u obecných soudů ve věci zdanění výsluhových náležitostí. V této souvislosti bych Vám rád připomněl, že ve Vaší Bílé knize, píšete: „Vojákům, kteří ukončili vojenskou službu za přesně stanovených podmínek, přísluší výsluhové náležitosti. Jde o motivační pobídku pro profesionální službu v ozbrojených silách, pro osobní růst jednotlivců a tím i pro dosažení co nejdelší doby služby. Zároveň je to nástroj k zajištění odpovídajícího společenského standardu spojeného s přechodem do civilního života a vyjádření společenské kompenzace za omezování osobních práv po dobu

aktivní služby.“

Tím, že jste jako senátor hlasoval pro zdanění výsluhových náležitostí jste porušil „přesně stanovené podmínky“ pro jejich vyplácení a nyní máte odvahu hovořit o tom, že by se neměla měnit pravidla hry v jejím průběhu, když to sám porušujete??

Obzvláště mě zaujala Vaše pasáž, kterou věnujete „férovosti závazku“. Vaše myšlenky: „je nutné nastavit cosi, co nazveme „férový závazek“;

Dost dobře nechápu proč se o této věci, která by měla být v normálně fungujícím demokratickém státě samozřejmostí, vůbec zmiňujete. Asi to bude tím, že stát se ke svým služebníkům tak férově nechová a nechová a má v tomto směru jistý dluh. Nebo, že by tento závazek byl v rozporu s dobrými mravy?? Nebo dokonce nezákonný?? Ve mně to nutně vyvolalo pocit, že závazky, které byly uzavírány a ukončovány ze strany MO tak „férové“ nebyly, o čemž ostatně svědčí postup Vašeho ministerstva vůči vojákům, kteří jsou nyní v činné službě a zejména vůči těm, kteří služební poměr již ukončili. Stát s nimi uzavřel smlouvu, kterou však již nyní sám „férově“ nedodržuje. Vy sám jako senátor jste hlasoval pro snížení platů vojáků o 10% a zdanění výsluhových náležitostí o 15% a tak jste sám jistě dodržel tento „férový závazek“. Vzhledem k tomu, že Vy sám jako senátor se tak „férově“ nechováte a proto se dnes bývalí vojáci s Vaším MO soudí o zdanění výsluh. Pokud byste se choval sám „férově“, tito vojáci by neměli důvod ústavní stížnosti a žaloby podávat. A nyní horujete pro „férový závazek“, to je schizofrenní. Myslím, že není od Vás vůbec férově hovořit o „férovosti závazků“. Na druhou stranu, závazek musí mít jisté náležitosti a musí být dodržován oběma stranami. Pravidla hry, uznávám, by se neměla měnit v průběhu závazku.

Já jsem pro tento stát odsloužil 25 let v činné službě. Splnil jsem všechny zákonné podmínky pro jeho vznik. Zdanili jste mi výsluhu 15%. Jediný kdo nedodržel

svůj závazek vzniklý ze služebního poměru, byl tento stát a Ministerstvo obrany pod Vaším vedením. Nevěřím, že uznáváte, že by se neměla měnit pravidla hry v jejím průběhu, vzhledem k tomu, že sám tyto pravidla měníte. Jediný kdo porušuje pravidla hry v průběhu závazku je tak opět tento stát, Vy a Ministerstvo obrany pod Vaším vedením pane ministře. A konečně, musíte mít možnost dovolání, respektive zastání. Pokud se budeme chovat k profesionálním vojákům, jako k brancům, nikdy nebudeme moci hovořit o tom, že máme skutečně funkční profesionální armádu.“ Domnívám se, že se tento stát a Ministerstvo obrany pod Vaším vedením skutečně nechová k bývalým vojákům z povolání jako k brancům. Je to ještě horší. O tom mě přesvědčily praktické zkušenosti, které jsem po skončení služebního poměru s MO učinil.

V minulosti jsem se musel soudit o výši přiznaných výsluhových náležitostí, neboť jsem byl na jejich výši neoprávněně krácen, viz rozsudek NSS Č.j. 6As 47/2004 – 68. Soudní při jsem vyhrál. Trvalo to tři roky. Na MO zastání žádné! Naopak MO proti mně bojovalo jak mohlo a využilo všech právních prostředků, abych soudní při prohrál.

Podal jsem námitky proti Rozhodnutí o úpravě výsluhového příspěvku Sp. Zn. 76519/VP-2/24, po jeho protiústavnímu zdanění. O tom jaké zastání mají bývalí vojáci z povolání na MO svědčí Rozhodnutí o námitkách Č.j. 421/3-54V-6/2011-7542 Vaší sekce personální odbor platové politiky a sociálního zabezpečení ze dne 29. 3. 2011. Obdobné rozhodnutí o námitkách dostali další desítky, možná stovky bývalých vojáků z povolání. Doporučuji Vám si je přečíst, je to poučné čtení, jak se u Vašeho ministerstva praktikují dovolání a zastání. Pokud se voják nedovolá na Ministerstvu obrany svých zákonných práv, pak skutečně nemáme profesionální armádu, bohužel ale s Vaším přispěním.

Mohl bych se rozepisovat dál, o Vaších dalších výrocích se kterými hluboce nesouhlasím, ale myslím, že to nemá smysl, neboť jen čas ukáže, zda-li jste měl pravdu či spíše nikoliv, neboť Vaše odtržení od běžné reality je příliš veliké.

Jiří Šimek

NEROVNÝ PŘÍSTUP STÁTU K OBČANŮM PŘI PRIVATIZACI VOJENSKÝCH BYTŮ

Otevřený občanský dopis

Vážený pane předsedo ODS a předsedo vlády ČR Petře Nečasi,

vážený pane místopředsedo ODS a místopředsedu obrany ČR Alexandře Vondro,

vážený pane předsedo ODS Vyškov a personální náměstkovi ministra obrany ČR Michaeli Hrbato,

předpokládám, že jste Vašimi podřízenými informováni o vážných nedostatkách při realizaci privatizace vojenských bytových domů přetrvávajících již mnoho let. Věřím, že již nikdo z Vás nepochybuje o slovech ministra obrany Alexandra Vondry, že spravování vojenského bytového fondu je zatíženo vážnými systémovými chybami, zanášenými do systému od založení SVBF v devadesátých letech.

Prakticky to znamená, že spravování vojenského bytového fondu je zatíženo nelegálními vlivy vyznačujícími se rysy možná chováním zločinného charakteru. K tomu máte dostatek podkladů, abyste sami mohli věc posoudit.

Pravděpodobně nejzávažnější pochybení při spravování bytového fondu se týká 1450 bytů v lokalitě Praha.

Například, privatizace bytových domů v Mrkvičkově ulici v Praze 6 zahájena na počátku roku 2006 v souladu s usnesením vlády č. 1313 ze dne 12. října 2005 a přijata všemi pěti bloky nájemníků, včetně podmínek uvedených v Oznámení o privatizaci, je názornou ukázkou nezákonného postupu MO ČR a SVBF při nerespektování uvedeného zákona.

Postup MO ČR při zahájení privatizace

podle zákona č. 92/1991 byl v naprostém souladu se zákonem což potvrzuje ve stanovisku JUDr. Renata Vilhelmová, ředitelka majetkoprávního odboru Ministerstva financí ve svém dopise Č.j.:22/85 272/2009.

Evidentně na základě intervence některých lidí majících jasnou představu, jak se bytových domů zmocnit ve svůj vlastní prospěch, byla privatizace nezákonným způsobem zastavena. Formálně byly bytové domy v Praze převedeny na Magistrát. Ten ale byty několik let nepřebíral, evidentně po dohodě, a privatizace tak byla zablokována ve prospěch lidí připravujících se zmocnit bytových domů pomocí zákona č. 219(2000 Sb..

Administrativa ministra Bartáka umožnila, aby sprostý plán byl realizován a v současném stavu je realizován nestydatými nabídkami cen bytových domů přesahujících tisíc procent cen za něž bylo obvyklé pořídit byt dříve. Generální sekretář navzdory vyvolanému očekávání zcela zklamal a neudělal nic, aby změnil Bartákovu praxi.

Vážení vysocí představitelé ODS a státní administrativy České republiky věřím, že nedovolíte, aby zločinné chování některých lidí ve strukturách MO ČR dosáhlo úspěchu. Převedení zhruba 6500 vojenských bytů bez nároku na jedinou korunu na obce v kontrastu s nehoráznými cenami v milionech korun požadovaných armádou od vlastních důchodců by Vaší straně přineslo tak akorát zostuzení

a diskreditaci. Věřím, že jako protagonisté demokratické obnovy České republiky nepřipustíte, aby ODS byla jako nejsilnější vládní strana diskreditována. Věřím, že sami přijdete na to která strana Vás chce takto zdiskreditovat a v rámci svých kompetencí přijmete opatření obnovující důvěru ve vaše rozhodování.

Jako nesmírně důležité pro demokratický charakter vládnutí je kontinuita plnění závazků představitelů stran a vlád, proto Vám chci připomenout stanovisko Vašeho bývalého předsedy ODS a předsedy vlády Mirka Topolánka, který svým postojem předsedy vlády garantoval privatizaci vojenských bytových domů cestou bytových družstev vytvořených nájemníky, za pro ně výhodných podmínek. Připomínám i jeho rozhořčení nad tím, že byl lživě informován svými podřízenými, že všechny vojenské byty v Praze jsou již takto privatizovány.

Prosím případnou korespondenci zasílat cestou E-mailu cervinka.jjj@seznam.cz, protože jsem kvůli vyhrůžkám nucen pobývat mimo Prahu. Nejlepší odpovědí by však byla náprava chyb SVBF.

V příloze Vám zasílám stanovisko MF ČR Č.j.: 22/85 272/2009 ze dne 27. listopadu 2009 umožňující Vám rázně dořešit problémy s privatizací vojenských bytů ke spokojenosti všech stran. Děkuji za pochopení.

Vojenský důchodce
pplk. v.v. Ing. Jaroslav Červinka

DOBROVOLNÁ ZÁCHRANNÁ BRIGÁDA UTB

– ANEB NEJDE JEN O „CHLAPY A JEJICH HRAČKY“

Žijeme v překotné době, hektické na zážitky, úkoly, vjemy a nečekané nebo dosud ne zcela běžné situace. Starší generace konstatuje, že katastrof různého druhu přibývá. Jsme svědky havárií, živelních katastrof – přes povodně k požárům. Žehráme na přírodu, co to s námi provádí, ale co jsme jí provedli my?...Ano svědky jsme, často jsme i aktéry pohrom, ale jsme připraveni řešit havarijní situace, aktivně se zapojit? Víme na koho se obrátit, jak se chovat?

Proto jsme se zaměřili na Fakultu krizového řízení v Uherském Hradišti a detašované pracoviště této fakulty v Prostějově i v souvislosti s tím, že na fakultě bude vyučován obor Ochrana obyvatel.

Rozhovor s iniciátorem a zakládajícím členem N.C.A. o.s. - ZJIS a DZB pplk. v.z. Ing. Jiřím Kochem a doc. Václavem Loškem, ředitelem detašovaného pracoviště Fakulty logistiky a krizového řízení v Prostějově.

Co obě zkratky znamenají a kdy organizace vznikly?

Jen bych chtěl podotknout, že nejde o organizace, ale o sdružení. ZJIS znamená „Záložní jednotka integrovaného záchranného systému“ - jsou to vlastně fandové těžké vojenské techniky, dobrovolníci. Vznikl v době, kdy byly zrušeny vojenské záchranné prapory, převzala jejich zkušenosti, vytvořila pomocné jednotky, ve kterých využívala hasiče ve výslužbě, vojáky v záloze a majitele vojenské techniky v civilním sektoru. Vznikla v polovině loňského roku v Olomouci jako součást občanského sdružení N.C.A. .

DZD UTB je zkratka pro „Dobrovolnou záchrannou brigádu Univerzity Tomáše Bati“

a vznikla na jaře 2010.

Lze to chápat tak, že obě sdružení jsou určena spíše pro chlapy-hračičky, kteří mají rádi bojové hry a mají smysl pro dobrodružství?

(Smích) Rozhodně ne, protože to není hraní na vojáčky a zábava pro drsné chla-

py (a ženy), ale smysl naší činnosti souvisí s činností DZB a jejím zaměřením. Hlavním cílem je pomoci a být připraven pomoci – i když připouštím, že jistý smysl pro dobrodružství musí členové také mít - nebýt peciválové, být aktivní, být obětaví.

Jaká je činnost a zaměření DZB a co přinese řadovému občanovi?

Základem činnosti je pomoci při živelních katastrofách, haváriích - proto je velice důležitá technika, těžká technika, vybavení vozidel, odborná manipulace. Každý člen sdružení je vyškolen a je užitečný na určitém úseku – ve zdravotnictví, při odstraňování spadlých stromů, při autohaváriích. Zkrátka v jakékoliv situaci, kdy jsou ve větším měřítku ohroženy lidské životy - při provádění záchranných a likvidačních prací a ochraně obyvatelstva v mimořádné události.

Například můžeme velmi účinně pomoci složkám záchranného systému, při evakuaci, v kontrole po opuštění obydli, při zajištění ostrahy těchto objektů, můžeme zajistit propustnost evakuačních tras, provést uzávěry evakuovaného prostoru atd.

Promiňte, ale nemohou tohle všechno zajistit státní složky, v čem jste lepší nebo výkonnější?

Ano, mohou, ale jsou tu tři diametrální rozdíly: za prvé jsme rychlejší - jsme schopni přijet s veškerým potřebným vybavením na místo havárie do 12 hodin (do 2 hodin těžká technika a do 12 zabezpečení jako polní kuchyně a další), za druhé - jsme dobrovolníci, takže naše pomoc znamená jednoznačnou úsporu a odlehčení státní pokladně, za třetí - naši lidé pracují s nadšením a přesvědčením, není to pro ně "jen" práce a je nás víc. Nechci se nijak dotknout práce všech profesionálních složek IZS, naopak, jejich práce si velmi vážím a spolupracujeme s nimi.

Jak s vámi spolupracuje Fakulta logistiky a krizového řízení?

Studenti oboru Krizové řízení a ochrana obyvatel se účastní aktivně nejen společných součinnostních cvičení v rámci semestrální výuky, ale i praktické tvorby krizových a havarijních plánů (s rozepsáním stravy, vody atd.) - žijí praxí. Nejedná se tedy jen o teoretickou výuku, ale jde o nezanedbatelnou součást života. Zapojují se do operačních týmů, spolupracují s obecními radami apod. Potencionál fakulty - učitelé VŠ i studenti - je důležitý. Vlastně v dnešní době by měla i každá vesnická organizace mít vypracovaný havarijní plán, i když pořádá „jenom“ tačnickou zábavu. Důležité je mimořádným

událostem předcházet, takže patří sem i prevence a přednášková činnost, kterou mohou uskutečňovat studenti fakulty daného oboru. Studenti se s námi účastní i výjezdních akcí po celé Moravě.

Můžete uvést akce, kterých jste se zúčastnili a které plánujete v budoucnu?

Zúčastnili jsme se brněnského veletrhu IDET, uspořádali jsme pro postižené děti akci na prostějovském letišti s názvem Nebe pro handicapované děti - všechny děti viděly Prostějov a Hanou z letadla, pro většinu to byl ojedinělý zážitek, ukázali jsme dětem, jak ošetřovat raněného při havárii, jak jej vyprostit z vozidla - studenti dělali figuranty, lokalizovali jsme požár, ukazovali chemickou očistu atd. Na těchto akcích pro publikum předvádíme i bojovou techniku s následnou demonstrací. Co dále? Je toho hodně - v polovině září, se zúčastníme prezentace v rámci spolupráce s Českými drahami a Městem Šumperkem, provádíme přípravu Záchrané brigády - pracujeme na technice, v červenci se účastníme v září budeme na letišti v Mošnově.

Tak rozsáhlé sdružení s takovým činnostním spektrem by mělo mít vlivné partnery, kdo jsou ti vaši?

Se vši skromností můžeme vyčíslit celou řadu: Nadace pozemního vojska České republiky, Maltézští rytíři, Muzeum demarkační linie Rokycany (jedná se vlastně o vojenské historické muzeum - pozn. aut.), Krizové centrum Moravskoslezského kraje, 153. ženijní prapor z Olomouce, Samostatná záchranná rota Ol, HZS Hlučín a další.

Jaké jsou vaše reálné nebo nereálné vize?

Nereálné neexistují (smích) - chceme upevnit spolupráci s hejtmany po celé republice, zapojit ještě více dobrovolníků a ze studentů FLKŘ udělat opravdové odborníky, uvést do provozu vozový park v Mostkovicích a předvést ho v celé parádě a líbí se mi váš nápad začít spolupracovat se středními školami (k autorce).

Vaše přání?

Aby naše pomoc byla potřebná co nejméně, ale když dojde k havarijní situaci, tak abychom vždy zasáhli rychle, účinně a včas.

Děkuji za rozhovor a přeji bystrou hlavu, pevné nervy, rychlé ruce, obětavá srdce a připravenou techniku

Otázky kladla:

Irena Wernerová

DNY NATO V OSTRAVĚ

Letošní Dny NATO & Dny Vzdušných sil Armády České republiky v Ostravě opět potvrdily výjimečnost a oblíbenost této akce. Její 11. ročník podle oficiálních údajů Policie ČR navštívilo rekordních 225 000 osob. Za slunečného podzimního počasí se 24. a 25. září 2011 na letišti Leoše Janáčka odehrával velice zajímavý program plný dynamických ukázek na nebi i na zemi. Nechybělo množství pozemní i letecké techniky na statických ukázkách. Celkem měli návštěvníci možnost vidět na letišti 246 kusů techniky, z toho necelých 90 kusů techniky letecké. Nechyběly velké letouny jako legendární bombardér B-52, čtyřmotorové dopravní Herkulesy C-130 nebo tankovací KC-135. Všechny byly doslova obleženy, tak jako trávničky na letišti, z kterých návštěvníci sledovali letové ukázky. Akce se zúčastnil ministr obrany Alexandr Vondra, NGŠ AČR arm. gen. Vlastimil Pícek a řada dalších významných osob z České republiky i ze zahraničí.

20 organizačních složek připravilo na každý den víkendu minimálně 20 letových a 19 pozemních dynamických ukázek, které prezentovaly veřejnosti širokou škálu prostředků, kterými disponuje Česká republika a její spojenci na poli zajišťování bezpečnosti. Mezi největší atrakce letošního ročníku zcela jednoznačně patřila účast těžkého strategického bom-

bardovacího letounu B-52, česká premiéra letecké akrobatické skupiny Turkish Stars, první zahraniční předvedení elitní zásahové jednotky německé celní správy (ZUZ) nebo ukázka vysvobození rukojmí z dopravního prostředku při česko-polské ukázce speciálních policejních jednotek. Výčet techniky i ukázek je úctyhodný a je dán i rekordní účastí osmnácti států světa, které byly na Dnech NATO zastoupeny. Součástí letošních dnů NATO byla Mezinárodní výstava leteckého průmyslu FLYIN, konaná ve dnech 23. – 25. 9., oficiální veřejný ceremoniál zapojení České republiky do systému NATO AWACS a summit velitelů vzdušných sil zemí V4+ USA

konaný ve dnech 22. – 24. 9. Dny NATO v Ostravě jsou největší letecko-armádně-bezpečnostní akcí ve střední Evropě, konané od roku 2001. Jejím cílem je prezentovat široké veřejnosti co nejširší škálu prostředků, kterými disponuje Česká republika a její spojenci na poli zajišťování

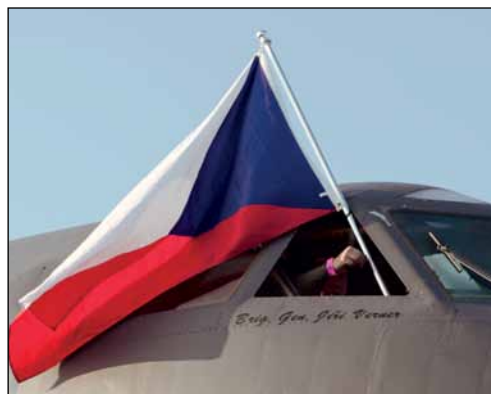
bezpečnosti. Součástí akce jsou besedy, filmové projekce, semináře a prezentace vojenské a záchranářské techniky gradující víkendovým programem na Letišti Leoše Janáčka Ostrava, který se skládá z prezentace těžké vojenské, policejní i záchranářské techniky, dynamických ukázek výcviku speciálních jednotek, leteckých ukázek a prezentace výzbroje, výstroje a vybavení útvarů. Nikde jinde přitom není možné na jediném místě shlédnout

špičkové umění a techniku nejenom vojáků, hasičů a policistů, ale také celníků, vězeňské služby, městské policie a dalších elitních útvarů. Za dobu svého konání si Dny NATO získaly přízeň nejen diváků, ale i partnerů v České republice a zahraničí.

Jan Hanák

B-52H Stratofortress přistál na Letišti Leoše Janáčka Ostrava se jménem velitele Vzdušných sil Armády České republiky brig. gen. Jiřího Vernerera pod okny pilotní kabiny. Byla to předzvěst společného cvičení „Bohemian Rhapsody“, které se uskutečnilo 26. září po odletu tohoto stroje. Z ostravského letiště krátce po sobě odstartovaly několik letounů - americký B-52H, dva české JAS-39 Gripen a dvě L159 Alca. Gripeny doprovodily Stratofortress nad leteckou základnu Čáslav, kde byly na skupinu z pozemního stanoviště navedeny dvě zmíněné L159. Nad základnou provedl bombardér dva průlety. Při druhém z nich si posádka procvičila úder na pozemní cíl, včetně otevření pumovnice. Poté Gripeny přistály a skupina B-52H a dvou Alek se ve výšce asi dva kilometry přesunula nad vojenský výcvikový prostor Boletice. Během přeletu si tučné sousto nenechal ujít naváděcí radiolokátor 251. protiletadlového raketového oddílu. Raketový systém 2K12 Kub na bombardér simulovaně odpálil protiletadlové řízené střely. Ve VVP Boletice působili čeští předsunutí letečtí návodčí, kteří bombardér naváděli na pozemní cíle. Pravděpodobně šlo o první akci, kdy český předsunutý letecký návodčí naváděl tento typ stroje. Bombardér měl podvěšený zaměřovací kontejner LITENING, který umí mimo jiné přenášet obraz z letounu na videoterminál návodčího. Návodčí má tedy k dispozici stejný pohled jako pilot letounu. Česká armáda zaměřovací kontejnery nevlastní, šlo tedy o vzácnou příležitost si taková navedení vyzkoušet. Po splnění úkolu bombardér pokračoval na leteckou základnu Fairford ve Velké Británii. Odtud přelétal na svou domovskou základnu Barksdale v americké Louisianě. Během letu do Fairfordu byl na jeho palubě generál Verner, který si dokonce vyzkoušel jeho pilotáž. Potěšitelné je, že americká strana sama nabídla možnost uspořádat další podobné cvičení. Zajímavý stroj B-52H Stratofortress bychom tedy mohli vidět nad územím České republiky možná již příští rok.

Boeing KC-135 Stratotanker je vojenský letoun určený pro doplňování paliva jiných letounů ve vzduchu. Palivo je tankováno přes tankovací rameno na zádi letounu do doplňovaného letounu. Toto rameno je obsluhováno a sledováno operátorem, který leží v ocasní části letounu.

Premiérově se nejen na Dnech NATO v Ostravě, ale i v České republice, představila akrobatická skupina „Türk Yıldızları“ - Turkish Stars. Je to jediná akrobatická skupina, která létá ukázky s osmi nadzvukovými stíhacími stroji NF-5A.

Létání je svoboda, létání je život na hraně. Jen když létáte, dozvíte se, co je létání. Malá ochutnávka od Tureckých hvězd; vzdálenost mezi stroji je jeden metr, rychlost 800 kilometrů v hodině. V tu chvíli asi neřešíte, jestli jste hlavou nahoru, nebo dolů...

Nezaměnitelný pro svůj výrazný disk je letoun E-3A Sentry systému AWACS. Tento stroj, jehož základem je Boeing 707, je využíván pro průzkum, velení, řízení a komunikaci. Jednotka NATO E-3A Components sídlí na základně Geilenkirchen. Členy mezinárodní posádky jsou i čeští vojáci.

Mil Mi-8T polské policie. Wydział Lotniczy ZL-KGP Warszawa.

Osmdesátikilový pilot při některých manévrech může vážit 400 kg. Čtyřicetiminutová ukázka byla zakončena efektním rozchodem skupiny. Bohužel nemůžeme na tomto místě zprostředkovat úžasný turecko-anglicko-český komentář :-)

Izraelský F-15D Baz. Opravdový bojovník, který sestřelil 8. 6. 1982 MiG-21, 10. 6. 1982 2x MiG-23S, 1x MiG-21, 19. 11. 1985 ½ MiG-23 spolu s F-15C trupového čísla 840. 1. 5. 1983 po kolizi s A-4 Skyhawk přistál s uraženým pravým křídlem.

Holandský F-16 Demo Team je v Ostravě již tradičním hostem. V letošním roce je domovem líviho letounu základna Leeuwarden a jeho předváděcím, tedy „display“ pilotem je již druhou sezónu kapitán Tobias „Hitec“ Schutte. Po mošnovském nebi vodil letoun vskutku famózně.

Hotovostní JAS-39C Gripen VzS AČR. Dvojice těchto letounů, vyzbrojených mimo jiné střelami Sidewinder, je zařazována do systému protivzdušné obrany NATINADS a podléhá velitelství v německém Uedemu.

Osvobození rukojmích ze vzdušného dopravního prostředku předvedli Zásahová jednotka PČR Moravskoslezského kraje a Samodzielny Pododdział Antyterrorystyczny Policji z Katowic.

Mil Mi-1715 vzdušných sil AČR, nasazený při MEDEVAC, tedy Medical Evacuation, záchrana zraněné osoby za použití vrtulníku. Typicky v našich podmínkách bývají takto nasazovány stroje W3A Sokol.

Protiletadlový raketový systém 2K12 Kub. Pravděpodobně jedno z posledních představení na veřejnosti. Končí totiž technická životnost střel a armáda si nemůže dovolit ani cenu za modernizaci integrací nových střel, která je projektem českého zbrojního průmyslu...

Obrněný transportér Steyr Pandur II 8x8. Jeho posádku může tvořit 12-14 osob, dosahuje maximální rychlosti 105 km/h. Může nést různé typy věží, např. Steyr SP30 s automatickým 30mm kanonem Mauser MK30-2.

ATF Dingo-2. Obrněné vozidlo vyráběné v Německu firmou KMW. Má velmi dobrou balistickou ochranu. Vybavením a výzbrojí je přizpůsobeno pro nasazení v obtížných zahraničních misích.

BYLI JSME V KYJEVĚ NA OSLAVÁCH DNE VÍTĚZSTVÍ

Na pozvání ředitele Muzea bitvy o Kyjev se osm zástupců Svazu důstojníků a praporčíků AČR zúčastnilo oslav Dne vítězství. Oslava se tradičně koná 9. května. Cestu organizoval mj.r.v.v. M. Vaněk, delegáti se k účasti přihlásili na základě výzvy uveřejněné na svazovém webu. Na cestu jsme se vydali 7. května, zpět jsme odjížděli 10. května.

Vlastní muzeum je věnováno osudu Kyjeva za druhé světové války, zejména bojům o jeho osvobození v r. 1943. V expozici muzea jsou uvedeny rozhodující momenty dějin Kyjeva za války, včetně připomenutí role jednotlivých velitelů Rudé armády, kteří se o obranu a osvobození města zasloužili. Na volné ploše muzea jsou vystaveny historické i soudobé zbraňové systémy. V muzeu je v podobě dílčí expozice připomenuta role 1.čs. samostatné brigády v bitvě o Kyjev, včetně busty gen. Svobody, pod jehož velením se naši tankisté a pěšáci zúčastnili osvobozujících bojů. Je zde vystavena i fotografie tří našich dů-

stojníků, kteří za svoji účast při osvobození Kyjeva byli vyznamenáni titulem hrdina SSSR. Svaz důstojníků a praporčíků udělil muzeu svazovou stuhu, která se stala součástí této expozice.

Připomenutí Dne vítězství proběhlo v areálu muzea formou uctění památky padlých za účasti představitelů zástupců ukrajinské vlády, místních úřadů a pravoslavné církve. Za naši delegaci pozdravil shromážděné plk.v.v. Květoslav Štrunc. V kulturním programu, který následoval, vystupovali školáci a lidové soubory s programy tématicky zaměřenými k tomuto výročí. Součástí oslav bylo i setkání

s válečnými veterány a jejich rodinnými příslušníky. Vlastní průběh oslav byl důstojnou oslavou vítězství nad fašismem a tomu odpovídala i hojná účast občanů kyjevské oblasti.

Po skončení hlavních programů v areálu muzea bitvy o Kyjev jsme se přesunuli do Kyjeva k prohlídce památníku Matka vlast, který je rovněž věnován průběhu bojů druhé světové války. Také zde jsme byli svědky hojné účasti všech věkových generací na oslavách této největší události minulého století.

Samostatnou kapitolou byla naše přítomnost na pietní aktu pohřbívání tělesných

pozůstatků účastníků bojů o Kyjev. Tato akce se odehrávala na nově založeném pohřebišti v předpolí Kyjeva, samotný akt proběhl pod vedením pravoslavné církve a domobraneckého spolku Pamjať. V blízkosti Kyjeva se zřejmě nachází stále ještě dost pozůstatků bojů o čemž svědčí i stále pokračující práce na jejich odhalení.

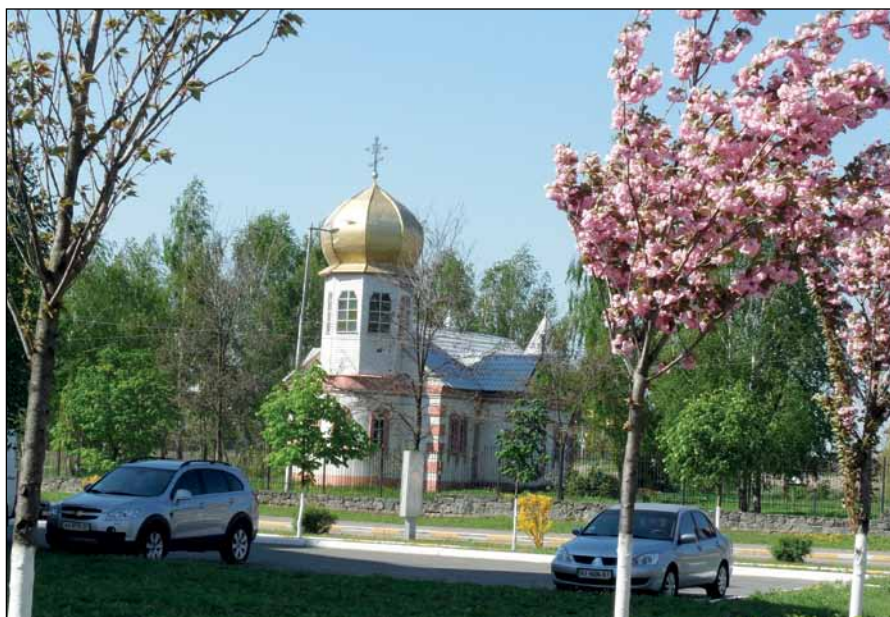
Celkově lze hodnotit tento exkurz do historie nám blízké evropské země přínosně. Přes těžké národnostní problémy, které doprovází dějiny Ukrajiny doposud, je oslava Dne vítězství skutečným státním svátkem, který slaví i mladá generace obyvatel. Naše delegace byla vnímána téměř na oficiální úrovni a nechtěně jsme tak zastoupili naše absentující resortní předsta-

vitele. Výjimkou v tomto směru byl pouze vojenský přidělenec plk. Kubíček, který se k naší delegaci připojil. I přes velkou vzdá-

lenost mezi Prahou a Kyjevem stojí za to uvažovat o pokračování vzájemné spolupráce na poli válečné historie a jejího mezigeneračního přenosu.

Zájezd byl zajímavý i z hlediska čistě turistického. Překračování hranic Ukrajiny pro běžného turistu, je pro nás v podobě hodinových front dávno vzpomínkou na rozdělenou Evropu. Možnost využití evropské měny eura je v běžném platebním styku téměř nemožná a psát o stavu silnic by vydalo na samostatný článek. Nechci činit na základě uvedeného závěr, že cesta Ukrajiny k evropským standardům bude ještě dlouhá. Lze vidět i pozitiva jako například poměrně rychle rostoucí síť čerpacích stanic pohonných hmot, ale zdá se, že to ještě chvíli potrvá než se Ukrajina stane běžně vyhledávanou turistickou destinací.

Bude snahou našeho svazu i v budoucnu organizovat pro zájemce o vojenskou historii obdobné akce.

Josef Bílek

LETNÍ TÁBORY

Branný letní tábor ČECHY (Základna Červený Hrádek u Sedlčan)

Letního branného tábora ČECHY se zúčastnilo 25 dětí z Prahy, Příbrami, Žatce, Nového Strašecího, Milovic, Olomouce, Liberce, Staňkovic, Štětí, Milína a Mostu. Týdenní výcvik byl zahájen rozdělením do 5 výcvikových družstev (Alfa, Bravo, Charlie, Delta a Echo), kdy každé družstvo mělo přiděleného drill instruktora, který se družstvu věnoval a uváděl je do problematiky výcviku, dohlížel nad plněním úkolů družstva a motivoval je k maximálním výkonům. Na organizaci a zajištění tábora se podílelo celkem 10 organizátorů.

Během výcviku účastníci probrali pořadovou, spojovací, chemickou, topografickou, střeleckou, zdravotnickou a především taktickou přípravu družstva. Výcvik byl uzavřen závěrečným branným závodem po výcvikových družstvech. Trasa vedoucí od startu k cíli měla celkem 25 km a 8 stanovišť s úkoly. Nezdárnější tým jí prošel za 10 hodin.

Pro motivaci účastníků byl využíván aktuální hodnotní systém Armády ČR. Nejúspěšnější účastníci tedy skončili tábor v hodnosti ČETAŘ.

Outdoorová hra Zóna 6. (Liberecko, Ralsko)

Outdoorová hra Zóna je motivovaná pohybem a plněním úkolů dvoj- až čtyřčlenných týmů na cizím území, resp. v týmu nepřítele. Akce je outdoorovým závodem, kde týmy překonávají fyzicky náročné překážky a jsou pronásledovány částí organizátorů, kteří fungují jako nepřítel. Akci každoročně organizuje občanské sdružení OUTDOORGAMES, které sídlí v Novém Městě pod Smrkem a pořádá akce především v Jizerských a Lužických horách.

Tento rok se na organizaci této hry spolupodílela i 71. pobočka Svazu DAP – pobočka Dobříš.

Dobříšská pobočka přivezla na akci nejen 5 organizátorů, ale i dva týmy – jeden čtyřčlenný a druhý dvojčlenný. Start akce byl v Chrástavě, kde se v pátek 26.8. večer sešli i účastníci i organizátoři. V 22.00 byl 36hodinový závod, tvořený 85 km trasy mezi startem a cílem a celkem 14 náročnými stanovišti, odstartován. Celkem se

jej účastnilo tři desítky nadšených lidiček. Dobříšští organizátoři, kteří skrze svou pobočku zastupovali Svaz DaP se podíleli jak na úvodní akci, kde došlo formou zážitkové pedagogiky k rozdělení účastníků, tak i na zajištění druhého stanoviště, kde

Branný letní tábor MORAVA (základna Žitková)

Letní výcvikový tábor na základně Centra branných aktivit o.s. Žitková - Lokov se konal jako čtvrtý ročník tradičního oddílového tábora. Hlavním úkolem bylo prové-

bylo ošetření namaskovaného průstřelu plíce (pneumotorax), pátého stanoviště - lanovka a lanové aktivity, osmého stanoviště s nočním sjezdem několika kilometrů Ploučnice, devátého stanoviště - šplhu a posledního, kde byl airsoft.

Závod skončil pro naše zastoupení k všeobecné spokojenosti, protože jej vyhrál čtyřčlenný tým Dobříšské pobočky. Zvítězil i tým dobříšských organizátorů, kterým se povedlo získat příslib, že příští ročník akce bude možné zorganizovat mimo Liberecký kraj, tj. nejspíše na Brdech či v Podbrdsku, které se jeví jako ideální herní prostředí pro tuto náročnou akci. Svaz DaP by se tam mohl stát přímým organizátorem této hry.

Michal Janoušek

řít znalosti a dovednosti všech členů airsoftového oddílu Bojové skupiny Karpaty s důrazem na výcvik nových oddílových vedoucích a mladších instruktorů.

Letní desetidenní tábor proběhl na výbornou. Celkem 18 účastníků (z toho jedna žena) a 4 instruktoři. Z velké většiny se jednalo o členy Bojové skupiny Karpaty o.s.

Průměrný věk účastníků byl 16 let. Podrobný report najdete na stránkách www.bskarpaty.cz a dále na www.centrumbrannychaktivit.cz.

brannychaktivit.cz.

Na programu byla pořadová příprava, testy zdatnosti, nácvik střelby, překonávání překážek, hod granáty, teorie orientace, čtení mapy, práce s buzolou, výcvik spojení, ale také noční pochod, taktika boje malých jednotek, nácvik sebeobrany a zejména velká celotáborová hra s tématem boje malých skupin v týlu nepřítele.

V příštím roce chceme zúročit všechny naše zkušenosti při pořádání dalšího ročníku tábora, který bude tentokrát určen také zájemcům z řad veřejnosti. Po tomto úspěšném ročníku můžeme říci, že jsme připraveni v příštím roce zvládnout očekávání i těch nejnáročnějších fanoušků vojenství. I díky podpoře Svazu DaP máme k dispozici dostatečné technické a materiální zázemí, zkušené a proškolené instruktory a především velkou chuť pokračovat ve větším měřítku a věříme že i lepším způsobem.

Děkujeme všem účastníkům za jejich nasazení a doufáme, že se s nimi příští rok opět uvidíme. Poděkování patří také spolupracujícím organizacím, zejména Centru branných aktivit o.s. za poskytnutí táborové základny a Svazu důstojníků a praporčíků za nemalou finanční podporu při nákupu materiálu.

Radek Snopek

CO SVAZ PŘIPRAVUJE PRO PODPORU VZDĚLÁVÁNÍ ČESKÉ MLÁDEŽE

V současné době (tj. v září 2011) vstupují práce na multimediální učební pomůcce (MUP) „Česká společnost v novodobé Evropě – osudy, vazby, vzdálení a sjednocování 1914 – 2009“, kterou Svaz připravuje ve spolupráci s Univerzitou Karlovou, Technickou univerzitou v Liberci a s podporou MO ČR pro české základní a střední školy, do fáze přípravy na ověřování zkušební verze MUP v pedagogickém procesu.

V průběhu října a listopadu bude na školicím pracovišti, které Svaz vybudoval na TU v Liberci (a případně i na srovnatelně technicky vybavených učebnách v jednotlivých krajích, pokud o to požádají) probíhat série jednodenních zaměstnání vybraných pedagogů ze všech krajů ČR (s výjimkou kraje Praha). Cílem těchto školení bude především připravit učitele na ověřování multimediální učební pomůcky ve vzdělávacím procesu a na způsob předávání podnětů k výrobě finální verze MUP, a to prostřednictvím systému umístěného na internetových stránkách projektu www.cesiveurope.cz.

S cílem zajistit dostatečnou účast učitelů na školeních, uskutečnilo vedení grantového

projektu v průběhu srpna jednání s představiteli školských odborů všech krajů. Tato jednání, v jejichž průběhu byla prezentována testovací verze MUP, byla úspěšná.

Poznatky z ověřovacího provozu (1.12.2011 – 30.4.2012) budou analyzovány a promítnuty do finální verze MUP, která bude do vzdělávacího procesu zaváděna ve školním roce 2012 – 2013.

Součástí přípravy na implementaci MUP do výuky budou konference pro představitelů středních a základních škol v jednotlivých krajích.

Paralelně s projektováním uvedené MUP probíhají projektové práce na přípravě dokumentace k žádosti o finanční podporu

grantového projektu „Česká společnost v období přechodu od průmyslové k informační civilizaci 1960 – 2010“.

Záštitu nad projektem přijala Asociace krajů ČR. Probíhají jednání o podpisu dohody o spolupráci na projektu s Univerzitou Karlovou, Technickou univerzitou v Liberci, Vysokým technickým učení v Brně a s Vysokou školou ekonomickou v Praze. Žádost, která je připravovaná na základě výzvy k účasti v soutěži o finanční podporu individuálních projektů z operačního programu „Vzdělávání pro konkurenceschopnost“, bude Ministerstvu školství odevzdána do 27.10.2011.

Stanislav Chromec

Z ohlasů proškolených učitelů:

Vytvoření tohoto materiálu je velmi záslužný počin a také úctyhodný! Děkuje-me!

*Mgr. Stanislava Hafnerová
Gymnázium Žatec*

O propagaci se budu velmi snažit, učební materiál je velmi pěkný.

*Mgr. Petra Kubašková
OA Louny*

Vaše učební pomůcka si mi velmi líbí a i vyučující dějepisu vyjádřili spokojenost. V současné době učíme v septimě volitelný předmět Seminář moderních dějin a myslím, že podobnou podporu, kde je na jednom místě tolik praktických materiálů jsme dlouho hledali.

*RNDr. Jiří Chmela
ředitel školy
Gymnázium Ostrava-Zábřeh*

Chtěla bych Vám poděkovat za práci, kterou děláte pro učitele dějepisu. Materiály, které jsem dostala, jsou pro mne velmi přínosné nejen pro předmět dějepis, ale i pro mne osobně. Z Vašeho školení a obsahu DVD, která jsem obdržela jsem měla velmi dobrý pocit.

*Mgr. Jaroslava Hradiská
SPŠ
Mladá Boleslav*

OSVĚTOVÁ ČINNOST

SVAZU DŮSTOJNÍKŮ A PRAPORČÍKŮ ARMÁDY

ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2012

Svaz DaP AČR plánuje uskutečnění osvětových akcí věnovaných tradicím naší armády postupně ve všech posádkách Armády České republiky. V roce 2012 předpokládáme provedení moderovaných pásem dokumentárních filmů v délce 2 hodin ke třem významným tématům dějin české společnosti a její armády v devíti posádkách.

Čs. vojáci na frontách 2. světové války - květen 2012

Úvodní charakteristika období 1939 - 1945 - 10 min.

Čs. Vojáci na západní frontě

- Čechoslováci při obraně Tobruku - 10 min.
- Čs. vojáci v bitvě o Francii - 1 min.
- Čs. stíhači v bitvě o Británii - 22 min
- Čs. parašutisté - atentát na Heydricha - 3,5 min + fotogalerie - 5 min.
- Čs. bombardovací peruť v Británii - 10 min
- Čs. obrněná brigáda v Británii - 20 min.

Čs. vojáci na východní frontě

- Podpis smlouvy o čs. vojsku v SSSR - 1, 5 min.
- Bojová cesta 1. Čs. samostatného praporu - 10 min.
- Bojová cesta 1. Čs. brigády - 5 min.
- Čs. letci na východní frontě - 10 min.
- Čs. armádní sbor a jeho účast při osvobození ČSR
 - Pomoc čs. a.s. Slovenskému národnímu povstání - 10 min.
 - Čs. a.s. při osvobození ČSR - 7 min,
 - Účast svazků čs. a.s. v Ostravské operaci - 5 min,

- Přivítání Čs. a.s. v Praze - 2,5 min.

Osobnosti - fotogalerie - 10 min.

- gen. Sergej Ingr
- Jan Masaryk
- Edvard Beneš
- gen. Ludvík Svoboda
- rtm. (plk. in memoriam) Jozef Gabčík
- rtm. (plk. in memoriam) Jan Kubiš

Mnichov 1938 - mohli jsme se bránit? - září 2012

Charakteristika období

- Úvodní charakteristika období - 15 min.
- Fašistické agrese ve 30. letech - 2,5 min.
- Nástup nacismu v Německu - 1 min.
- LOH v Berlíně - DF 4,5 min.
- Národnostní problémy v ČSR - 3 min.
- Sokolský slet 1938 - DF 7,5 min.

Příprava k obraně republiky

- Čs. armáda mezi válkami - 10 min.
- Budování pohraničních opevnění - foto, mapy - 5 min.
- Čs. armáda v r. 1938 - texty a tabulky - 5 min.
- Vyhlášení mobilizace - zvukový záznam - 0,5 min.

Mnichovská dohoda

- Mnichov a cesta k němu - 6 min.
- Mnichovská dohoda - 5 min.

Osobnosti

- Edvard Beneš - 2 min.
- Adolf Hitler - 2 min.
- Neville Chamberlain - 2 min.
- Benito Mussolini - 2 min.

Vznik ČSR - říjen 2012

Legie

- Francie - 11,5 min.
- Itálie - 4 min,
- Rusko - 7,5 min

Svaz DaP AČR se s tímto projektem obrací na vojáky ve vybraných posádkách AČR, jejich rodinné příslušníky a také na nejširší veřejnost v místě posádky. Celkem bychom chtěli uskutečnit 3 akce v květnu, 3 akce v září a 3 akce v říjnu. Budou-li mít tyto akce úspěch, uspořádali bychom je v následujícím roce i v dalších posádkách.

Stanislav Chromec

PAINTBALL CZECH ARMY CUP 2011 BUDE LETOS U MORAVSKÝCH BUDĚJOVIC

Moravské Budějovice, 30. září - Už 3. ročník turnaje v paintballu, na kterém si změří síly civilní týmy s vojenskými (a také policejními) profesionály, se tento víkend letos koná v nově budovaném areálu u hotelového komplexu Litoňov u Moravských Budějovic.

Turnaj pořádá Svaz důstojníků a praporčíků AČR s podporou Ministerstva obrany a tradičně se v něm hraje o putovní pohár náčelníka Generálního štábu.

Tento paintballový turnaj není zaměřený pouze na výměnu sil mezi vojenskými a civilními týmy, ale i na výměnu jejich zkušeností, například prostřednictvím diskuze. „Měl jsem možnost si popovídat s řadou lidí z armády a jsem za to rád,“ zmiňuje jeden z účastníků minulého ročníku.

A kdo měl převahu v minulých ročnících? „Myslím, že vyhrávaly civilní týmy,“ řekla Velké Epoše organizátorka akce Mirka Pašková.

Foto z minulého ročníku. (svazdap.cz) Minulé ročníky byly zaměřeny na tzv. military paintball, který se hrál v areálu bývalé vojenské základny. Hra profesionálů s veřejností má však svá úskalí. Například došlo k omezení munice na 100 ran na hráče a hru, ovšem bez toho, aniž by se omezila velikost zásobníku: „Prostor je příliš velký a členitý a rozhodčí nemají šanci být všude a v lesnatém terénu vidět všechno. I kdyby jich bylo dost, tak by svojí přítomností prozrazovali hráče maskující se v terénu. Všechno proto musí být postaveno na fair play hře, jinak to prostě nejde. Jenže u turnaje, kam může přijet naprosto kdokoli, je fair play poněkud problém, jak se

samozřejmě záhy ukázalo,“ uvádí účastník minulého ročníku Daniel Vávra za civilní týmy, který dodává, že byl s činností rozhodčích celkově velmi nespokojen.

Letošní ročník by měl mimo jiné přinést větší komfort pro zúčastněné, hlavní novinkou je umělé hřiště, jemuž dodávají přirozenost rozsáhlé terénní úpravy. Jako v minulých ročnících bude pro veřejnost připraven doprovodný program, jako například seskok parašutistů nebo ukázka zásahu policie.

Otázkou ale zůstává, zda některé civilní „poctivé“ týmy kvůli minulému „nepovedenému“ ročníku přijedou i letos nebo se místo military paintballu budou věnovat raději klasickému speedballovému: „Vzhledem k formátu akce (turnaj, volně přístupný komukoliv) mi naprosto vyhovuje to, že se hraje na krátkou dobu, na malém hřišti a na vlny. Není to military, ale je to v pohodě a bavilo mě to, stejně jako zbytek našeho teamu. Jsem rád, že po loňském roce se do toho řada vojáků pustila dobrovolně a že armáda se o to v zásadě nějak zajímá,“ říká za svůj tým Vávra, který se i letošního ročníku určitě zúčastní. Ještě dodává, že se mu velmi líbil i doprovodný program.

„Za ministerstvo obrany dělám maximum pro to, aby byl turnaj dobře organizován a zajištěn. Hřiště je přehledné a každý tým na něm hlídá jeden rozhodčí. U hřiště je

hlediště a veškeré zázemí pro veřejnost včetně hospody,“ uzavírá Pašková.

Scénář hry

Evakuace – uprostřed hřiště je figurína katapultovaného pilota, jeden tým se jej snaží evakuovat, druhý zajmout.

Léčka – jeden tým se na hřišti rozmístí předem, druhý tým se pak snaží překonat do přivolání dělostřelecké podpory.

Podminování muničáku – týmy se snaží ubránit své muniční sklady a naopak podminovat (umístění a odpálení dýmovnice) muniční sklad soupeře.

Úplná likvidace – tým má za úkol zlikvidovat všechny protihráče.

Na hřišti se vystřídá 16 šestičlenných družstev jak z civilu, tak z AČR a Policie ČR. Po sobotní kvalifikaci bude následovat nedělní rozstřel a samotná soutěž. Každý tým si zahraje nejméně 5 utkání.

Na vítěze čekají atraktivní military ceny.

Michal Cabejšek
převzato z

Velká Epoque
THE EPOCH TIMES

Vítězové :

1. ročník 2009 Tygři Beroun
2. ročník 2010 Hazard Nýřany
3. ročník 2011 Slayers Chomutov

XII. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ STŘELECKÉ SOUTĚŽE O PUTOVNÍ POHÁR SVAZDAP

Ve dnech 9.-10. května 2011 se v Jindřichově Hradci uskutečnil v pořadí XII. ročník Mezinárodní střelecké soutěže o putovní pohár Svazu důstojníků a praporčíků AČR. Soutěž se konala na střelnici Kunžak - Lomy u Jindřichova Hradce pod záštitou velitele Sil podpory a za dalšího organizačního a materiálního přispění příslušníků Krajského vojenského velitelství Jihlava a 44. Imopr. z Jindřichova Hradce.

Střelecké soutěže se zúčastnilo 19 čtyřčlenných družstev, z nichž bylo 17 sestaveno z aktivních a záložních vojáků armád jednotlivých států a 2 družstva tvořili pří-

služníci Policie České republiky.

Ze zahraničních účastníků přijelo tradičně nejvíce z Německa, celkem 9, a po jednom družstvu pak postavili soutěžící z Polska, Rakouska a Slovenska. Z našich účastníků se jednalo o družstva reprezentující Policii ČR, Vojenskou policii, Posádkové velitelství Praha nebo vojenský útvar z Opavy. Soutěžilo se ve dvou disciplínách a to ve střelbě z pistole vzor 82 CZ a ze samopalu vzor 58. Soutěž byla zahájena v pondělí 9. května střelbou z pistole vzor 82 CZ na terč ve vzdálenosti pětadvaceti metrů a pak pokračovala střelbou ze samopalu vzor 58 na terč ve vzdálenosti sto metrů. Soutěžící střelili ze třech poloh: vstoje, vleže a vleže.

V soutěži družstev se na prvním místě

umístilo a putovní pohár Svazu důstojníků a praporčíků Armády České republiky získalo družstvo Krajského ředitelství policie kraje Vysočina. Policisté z Vysočiny byli v jednotlivých disciplínách nejlepší ve střelbě družstev ze samopalu vzor 58 a ve střelbě družstev z pistole vzor 82 CZ se umístili na třetím místě.

V kategorii jednotlivců obsadil první místo vrchní inspektor David Nikodým z družstva Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, který byl nejlepší ve střelbě ze samopalu vzor 58 a ve střelbě z pistole vzor 82 CZ skončil jako druhý, hned za svým kolegou ze stejného družstva, vrchním inspektorem Rudolfem Pouličkem.

V mezinárodní střelecké soutěži tak zvítězili a nejlepším družstvem byli vyhlášeni

policisté Krajského ředitelství policie kraje Vysočina. Vítězné družstvo představovali plk. Mgr. Radomír Dvořák, plk. Mgr. Petr Hnízdil, nprap. Bc. David Nikodým a nprap. Rudolf Pouliček.

Všichni účastníci soutěže obdrželi medaile a všechna zahraniční družstva pak reprezentační plaketu Svazu. Nově byla udělena také zvláštní cena pro tři nejlepší ženské účastnice. Vyhlášení výsledků se konalo v Kongresovém sále hotelu Zlatá husa v Jindřichově Hradci za přítomnosti hejtmana kraje Vysočina, starosty města Jindřichova Hradce, ředitele soutěže - náčelníka KVV Jihlava, zástupce velitele 44. Imopr a zástupce SDaP AČR.

Dne 10. května 2011 byla pro účastníky

soutěže připravena návštěva Mezinárodního veletrhu obranné a bezpečnostní techniky IDET 2011 v Brně. Již dnes připravují organizátoři další ročník, který se bude konat v polovině května příštího roku.

Předsednictvo Svazu důstojníků a praporčíků AČR touto cestou děkuje plk. v. v. Josefovi Turkovi, členovi Ústřední rady SDaP AČR a koordinátorovi Svazu za Kraj Vysočina, za projevenou aktivitu při úspěšném provedení celé soutěže.

*Zdeněk Brousil
(foto KVV Jihlava)*

NĚKOLIK SLOV, **PROČ BÝT ČLEMEM** OBNOVENÉHO SVAZU DŮSTOJNÍKŮ A PRAPORČÍKŮ ARMÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

Na pražském jarním setkání členů Svazu důstojníků a praporčíků AČR jsem v diskusi s předsedou ÚR Svazu DaP byl vyzván k tomu, abych zvážil založení pobočky ve Valašském Meziříčí a okrese Vsetín, kde Svaz dosud pobočku nemá.

Pobočky Svazu DaP bývaly zakládány zpravidla v místech vojenských posádek. Nyní při transformaci Armády České republiky se počet posádkových míst v ČR značně zredukoval. Také Valašské Meziříčí je bývalým posádkovým městem, kde však již, stejně jako v řadě obdobných míst, vojenský život prakticky zcela vymizel, ale s ním se bohužel rovněž také vytrácí občanské povědomí o armádě. Tento stav mnohdy napomáhá utváření falešného veřejného mínění o ozbrojených silách, o úkolech a potřebách armády a v konečném důsledku i nepochopení její nezastupitelné úlohy jako nezbytné součásti státní suverenity ČR.

Také odraz veřejného mínění v médiích (tisk, TV, internet) i v projevech postojů části občanů vede k poznání, že je zapotřebí obnovit přirozenou přítomnost AČR v občanském povědomí, a to zvláště v místech mimo současné stálé vojenské posádky a výcvikové prostory. Vrátit armádu do občanské společnosti, odkud se zcela vytratila po zrušení základní vojenské služby.

A v tom spatřuji jednu z hlavních úloh současného Svazu DaP (napomáhání upevnování přirozeného občanského postoje k vlastenectví, sdílení civilizačních hodnot naší euroatlantické kultury, úcta k vlasteneckým a historickým tradicím, a také hodnoty vojenské cti a „rytířskosti“ i v občanském životě, v návaznosti na tradice bývalého Svazu Čs. důstojnictva a Svazu Čs. rotmistrů z 20. let Republiky Československé – působit na utváření vědomí dorůstající mládeže a mladších ročníků našich spoluobčanů).

Proto jsem se rozhodl začít navázáním kontaktu se členy Aktivních záloh AČR v místě, a také s příznivci vojenských zájmových aktivit z řad svých bývalých spolupracovníků, někdejších členů bývalého KDPZ. Spolu uvažujeme také o schůzce s místním Klubem vojenských důchodců. Položme si otázku: Proč vlastně zakládat pobočku, co představuje Svaz DaP AČR a jaký má smysl být jeho členem?

Svaz DaP AČR je občanským sdružením

s celostátní působností, je to nezávislá, dobrovolná, zájmová a hlavně nepolitická organizace, která sdružuje aktivní vojáky i bývalé vojáky, vojáky v záloze i ve výslužbě, ale také tzv. sympatizanty (příznivce) Armády ČR. Je významné, jak stojí v jeho stanovách, že Svaz DaP AČR navazuje na dříve existující Svaz Čs. důstojnictva a Svaz Čs. rotmistrů, zrušené zákonem

č.138/1949 Sb. Není tedy spolkem tzv. zelených lampasáků, jak byli v minulosti mnohdy dehonestálně označováni představitelé bývalé politicky budované ČSLA, nýbrž je společenstvím lidí majících vyspělé spravedlivé cítění sociálně občanské a především vlastenecké odpovědnosti.

ČR je členem Evropské unie i NATO. Jsme tedy ve vlasteneckém smyslu Evropané a příslušníci euroatlantického kulturního společenství, sdílíme společné kulturní a civilizační hodnoty. Proto také naše AČR musí být i pevnou součástí euroatlantických spojeneckých ozbrojených sil a podílet se spolu s nimi na obraně těchto našich sdílených civilizačních hodnot, včetně vojenských misí i daleko za našimi státními hranicemi.

Proto má velký význam širší zapojení občanské společnosti do obranné a bezpečnostní problematiky. Občanská kontrola a také veřejný dohled nad armádou v demokratickém režimu má vliv na vytváření vztahů mezi vojáky, institucemi státu, zájmovými skupinami a občany a přináší tak občansky zdravý a přirozený vývoj civilně vojenských vztahů.

Bílá kniha o obraně, která byla na jaře t.r. představena veřejnosti a projednávána ve vládě ČR, reaguje na stále se prohlubující kritickou disproporci mezi úkoly armády, jejími existujícími operačními schopnostmi a zdrojovými možnostmi. Dnes víme, že tato disproporce je důsledkem absence definování dlouhodobých představ o dalším rozvoji Armády České republiky po jejím vzniku, a to také vlivem popírání dlouhodobého strategického plánování zejména za tehdejších vlád. Zpětným ohlédnutím za vývojem minulých let můžeme konstatovat, že proti předpokladům původního plánu zdrojů ve výši 2,2 % HDP (závazek ČR při vstupu do NATO pak požaduje min 2 % HDP) došlo vlivem různých změn ve vládních prioritách k velmi značnému poklesu zdrojového rámce pro armádu, když do procesu adaptace armády na nové podmínky zásadním způsobem vstupovalo ne vždy docela objektivní politické rozhodování. Následně v letech 2008 a 2009 byly dostupné zdroje dále omezeny vlivem světové hospodářské krize na ekonomiku země.

Proces rozvoje a výstavby ozbrojených sil musí však dynamicky reagovat i na měnící se vnější podmínky a probíhající změny bezpečnostního prostředí. Rozšířilo se spektrum úkolů, které armády plní (bojové úkoly + stabilizace a obnova života v krizových oblastech). Zásadním nedostatkem i z pohledu Aliance (NATO) je pokračující trvalé snižování zdrojového rámce AČR, v letošním roce se blíží už jen 1 % HDP. Přitom podle přijaté doktríny AČR

musí být zachována schopnost armády k samostatné obraně území státu.

Úbytek zdrojů se však projevuje nejen ve finanční sféře. Jak víme, v roce 2004 přešla AČR z branecké na profesionální bázi, byla zrušena povinná základní vojenská služba. Ze současných analýz však i vlivem demografického vývoje obyvatelstva země vyplynulo, že se profesionální AČR bude v budoucnu potýkat s nedostatkem personálu. V současné armádě slouží kolem 22 tisíc vojáků, ale podle platných dokumentů by to mělo být 26 200 vojáků. Také proto AČR opět obnovila v letošním roce nábor, přede dvěma lety pozastavený z důvodů finančních úspor.

Armáda v demokratickém státě je otevřená veřejnosti. V situaci, kdy počty aktivních příslušníků profesionálních Ozbrojených sil se snižují, aktivují se dobrovolné složky jako Aktivní zálohy AČR, které se zakládají a cvičí u každého Krajského vojenského velitelství, převážně, avšak nejen jako pěší strážní roty, nasaditelné např. i při potřebě mimořádných záchranných akcí v příslušném regionu. Bílá kniha o obraně pak řeší také jejich příští možné zapojení i jako přímé součásti u útvarů AČR.

V současné výše charakterizované situaci nabývají v branné politice svého nemalého významu vedle Ozbrojených sil a Aktivních záloh AČR také občanské složky stojící vedle armády, z řad tzv. rezervistů (tj. záložních důstojníků, praporčíků a poddůstojníků) a též různé svazy zájmové branné činnosti s vlasteneckým nábojem. Dobrovolnická branná připravenost těchto zájmových organizací budiž směřována k posilování schopnosti obrany a uchování státní suverenity v současných podmínkách, vycházejících z bezpečnostního prostředí v okolním světě.

Posláním Svazu důstojníků a praporčíků Armády České republiky je proto nejen poskytovat svým členům z řad aktivních vojáků vhodnou platformu pro vyjadřování názorů a potřeb a předkládat je vedení resortu obrany, velení Ozbrojených sil, případně dalším institucím státu, ale zejména také se podílet na formování veřejného mínění o Ozbrojených silách ČR a jejich chápání jako nezbytné součásti státní svrchovanosti České republiky. Podporovat vlasteneckou brannost ve vědomí obyvatelstva, přispívat k pozitivnímu vnímání Ozbrojených sil u veřejnosti včetně

plnění jejich spojeneckých závazků, k posilování integrace AČR v občanské společnosti a podporovat zachování vojenských a historických tradic pro další generace.

Jaký význam tedy má pro mne jako občana a důstojníka či praporčíka v záloze nebo ve výslužbě být členem Svazu DaP AČR? Proč vlastně a jaká aktivita se ode mne očekává?

Vstup a členství ve Svazu důstojníků a praporčíků AČR je už samo o sobě aktivním projevem vlastenectví jako českého důstojníka/praporčíka/vojáka. Každý člen může určitě přispět podle svých schopností a možností svou aktivitou k činnosti své pobočky. Důležité však, a v první řadě významné, je být zde, i když nestojím v aktivní službě, být přítomen, existovat, stát za svým přesvědčením a společným cílem – demonstrovat svoji připravenost hájit své i společné zájmy v jednotě s AČR, jejíž příslušníci nyní hájí společně sdílené hodnoty naší euroatlantické civilizace a nasazují své životy v předsunutých misích i daleko za našimi hranicemi, daleko od domova. Neboť platí heslo: „Naše zájmy tu existují, dokud my tu jsme a jsme odhodláni stát za nimi.“

Ivan Lamprecht

AUTOŘI ČÍSLA

plk. Ing. Josef Bílek

člen ústřední rady SvazDaP AČR, o.s.

plk. v.v. Ing. Zdeněk Brousil

člen ústřední rady SvazDaP AČR, o.s.

Michal Cabejšek

Redaktor časopisu Velká Epocha

Jaroslav Červinka

důstojník v záloze, Praha

Jan Hanák

Externí spolupracovník MILITARY FORUM

genmjr. v.v. Ing. Stanislav Chromec, CSc.

místopředseda SvazDaP AČR,
o.s. pro výchovu a vzdělávání

kpt. Ing. Michal Janoušek

člen ústřední rady SvazDaP AČR, o.s.

kpt. v.v. Ing. Ivan Lamprecht

člen redakční rady MILITARY FORUM,
důstojník v záloze

genmjr. v.v. PhDr. Antonín Rašek

bývalý náměstek Ministra obrany ČR,
sociolog

Jan Schneider

Bezpečnostní analytik

Radek Snopek

Centrum branných aktivit o.s.

Jiří Šimek

důstojník v záloze, Jince

Pavla Turoňová

fotografka, externí spolupracovnice
MILITARY FORUM

Mgr. Irena Wernerová

Tisková mluvčí DP RVC FLKŘ v Prostějově

*Dej pokaždé žáku do rukou nástroje,
aby si byl vždy vědom, že musí pracovat,
a aby si nic nepředstavoval jako věc vzdálenou,
nepřístupnou a obtížnou; brzy v něm probudíš
zájem, čilost a chuť.*

J. A. Komenský

Multimediální učební pomůcka (MUP)

„Česká společnost v novodobé Evropě – osudy, vazby, vzdálení a sjednocování 1914–2009“

blíže viz www.cesivevroe.cz

Výzva

**k účasti na zavádění multimediální
učební pomůcky do výuky!**

**V létě 2011 byla zahájena příprava na zavádění
MUP do pedagogického procesu:**

- na školícím pracovišti, vybudovaném na Technické univerzitě v Liberci, bude v říjnu a listopadu uskutečněno 15–20 jednodenních školení pro pedagogy, kteří budou v období od prosince 2011 do dubna 2012 ověřovat zkušební verzi MUP v pedagogickém procesu
- účast na školení je bezplatná. Veškeré náklady, spojené s účastí na školení, včetně ubytování pro učitele ze vzdálenějších škol a případné refundace mzdy, budou hrazeny z rozpočtu projektu
- informace o způsobu podávání přihlášek na školení najdete na internetových stránkách projektu www.cesivevroe.cz
- pedagogové, kteří absolvují na TU v Liberci školení, by se ve školním roce 2012–2013 mohli aktivně podílet na zavádění MUP do vzdělávacího procesu na středních a základních školách.

Lehké obrněné vozidlo Iveco je využíváno pro plnění přepravních, hlídkových a doprovodných úkolů a má schopnost vést bojovou činnost proti živé síle a lehce obrněným cílům s vysokou přesností střelby.

Foto © Pavla Turoňová, 2011